

๒๗.๘
ก.๗๗
๘.๓

๗๒๗๘๔

การสำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
ของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง
ในกรุงเทพมหานคร

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถุฉนวิธ ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๘๒๑๕๗๕. ๓๘๑๕๐๕๘
ปริญญานิพนธ์

ของ

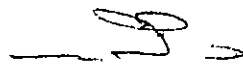
กรรณิการ์ พินศิริกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญานิพนธ์
ตุลาคม ๒๕๒๑

๒๓ ก.พ. ๒๕๒๒

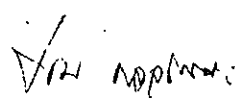
๗๒๗๘๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้.

ประธาน

(ศาสตราจารย์ บุญถึง แนนทนา)

กรรมการ

(อาจารย์ ประธาน กิจจะวัณณะ)

ตุลาคม 2521

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับคำแนะนำและได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จาก ศาสตราจารย์ บุญถึง แนนหนา ประธานกรรมการที่ปรึกษา และ อาจารย์ ประธาน
กิจจะวัฒนะ กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณะอาจารย์ และนักเรียน โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร
สารพัดช่างสีพระยา สารพัดช่างชนบุรี และสารพัดช่างนครหลวง ที่ให้ความช่วยเหลือและ
ร่วมมือเป็นอย่างดีในการรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณปรีชา สมแก้ว ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแปลหัตถ์ขอมปริณิธานิพนธ์
และขอขอบคุณ คุณวันทนา ศิริรัตน์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ร่วมกับผู้วิจัย.

กรรณิการ์ พินศิริกุล

ตุลาคม 2521

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ	7
	เอกสารและงานวิจัยในประเทศ	11
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	15
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	17
	การสร้างแบบสอบถาม	17
	ลักษณะของแบบสอบถาม	18
	การทดลองใช้แบบสอบถาม	20
	กลุ่มตัวอย่าง	21
	วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	22
	การรวบรวมข้อมูล	24
	การวิเคราะห์ข้อมูล	24
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	- วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว	27
	- วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว	
	ตามตัวแปรเพศ อายุ พื้นความรู้เดิม สถานภาพสมรส และ	
	การประกอบอาชีพ	34
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	53
	กลุ่มตัวอย่าง	53
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	54
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	อภิปรายผล	58
	ข้อเสนอแนะ	62

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน เวลาเรียน	23
2	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และพื้นฐานความรู้เดิม	23
3	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ และสถานภาพสมรส	24
4	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของปัญหาการเรียน	28
5	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของปัญหาสังคม	30
6	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของปัญหาส่วนตัว	32
7	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียนชาย กับ นักเรียนหญิง	35
8	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน	37
9	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่	38
10	เปรียบเทียบปัญหาสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน	39
11	เปรียบเทียบปัญหาสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่	40
12	เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน	41
13	เปรียบเทียบปัญหาโดยส่วนรวม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน	41
14	เปรียบเทียบปัญหาโดยส่วนรวม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่	42
15	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน	44
16	เปรียบเทียบปัญหาสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน	44
17	เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน	45
18	เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกันเป็นรายคู่	46
19	เปรียบเทียบปัญหาโดยส่วนรวม ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน	47
20	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีอาชีพ กับนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ	49

21	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่ แต่งงานแล้ว กับนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน	51
----	---	----

บัญชีภาพ

ภาพที่

หน้า

1	แสดงปริมาณปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ของกลุ่มทัวอย่าง จำแนกตามทัวแปรเพศ	36
2	แสดงปริมาณปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ของกลุ่มทัวอย่าง จำแนกตามทัวแปรอายุ	43
3	แสดงปริมาณปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ของกลุ่มทัวอย่าง จำแนกตามทัวแปรพื้นความรู้เดิม	48
4	แสดงปริมาณปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ของกลุ่มทัวอย่าง จำแนกตามทัวแปรการประกอบอาชีพ	50
5	แสดงปริมาณปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ของกลุ่มทัวอย่าง เมื่อจำแนกตามทัวแปรสถานภาพสมรส	52

บทนำ

แรงงานหรือกำลังคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ หลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เยอรมันนี อังกฤษ ประเทศเหล่านี้มีทรัพยากรธรรมชาติที่จำกัด แต่ประชากรหรือแรงงานของเขามีประสิทธิภาพสูง ได้รับการศึกษาอบรมสูง มีฝีมือในสาขาต่าง ๆ มาก จึงสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วัตถุดิบนอกประเทศ และสร้างความร่ำรวยให้ประเทศของตนได้ ดังนั้นจะเห็นว่าชาติใดที่มุ่งหวังที่จะสร้างความสมบูรณ์พูนสุขให้แก่ชาติตน และยกระดับการครองชีพของประชากรของตนแล้ว จำเป็นเหลือเกินที่ชาตินั้นจะต้อง ขยายและปรับปรุงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอาชีวศึกษาและการศึกษาทางเทคนิค ตลอดจนการฝึกอาชีพในสาขาต่าง ๆ (กรมอาชีวศึกษา 2514 : 1) พร้อม พานิชย์ภักดิ์ (พร้อม พานิชย์ภักดิ์ 2513 : 192) มีความเห็นสอดคล้องในเรื่องการพัฒนากำลังคนดังกล่าวโดยกล่าวว่า "วิธีการหลักที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของทรัพยากรกำลังคนของประเทศนั้น ก็คือการให้การศึกษา การฝึกอาชีพ และการยกระดับฝีมือ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการกำลังคนได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต"

แต่การพัฒนากำลังคนโดยระบบการศึกษานั้นต้องใช้ระยะเวลานาน ซึ่งการพัฒนาประเทศชาติไม่อาจจะหยุดรอได้ ดังนั้นในระหว่างที่ดำเนินการพัฒนากำลังคนระยะยาวนั้น จึงจำเป็นต้องอย่างหนึ่งที่จะต้องพัฒนากำลังคนระยะสั้นควบคู่กันไปเพื่อยกระดับทักษะของทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถสนองความต้องการของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะต้องเร่งรัดไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง การฝึกอบรมระยะสั้นเป็นขบวนการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ความชำนาญอันจะสามารถออกไปประกอบอาชีพในระยะเวลานับวันเร็ว และเป็นการฝึกคนที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการฝึกอาชีพระยะสั้นยังเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาดคุณภาพของตลาดแรงงาน

ในระยะสั้นอีกด้วย เพราะการขาดแคลนแรงงานฝีมือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีอาจแก้ไขได้ด้วยการ
ระบบการศึกษาปกติ (กองวางแผนประชากรและกำลังคน 2519 : 40)

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกฝนอาชีพระยะสั้น เพื่อสนองความต้องการ
ในด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศทั้งมวล จึงได้วางโครงการขยายการผลิตช่าง และ
ผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ในระดับกึ่งผู้ชำนาญการ และผู้ชำนาญการ โดยเปิดโอกาสให้บุคคล
ทั่วไป ได้เข้าฝึกวิชาชีพแขนงต่าง ๆ ในระยะสั้น โดยไม่จำกัดความรู้ (พื้นความรู้อย่างต่ำชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4) และได้มอบให้กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งโรงเรียนสารพัดช่างขึ้นใน
เขตจังหวัดพระนครและธนบุรี และจัดหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มโครงการ
เมื่อ พ.ศ. 2503 และต่อมาได้ขยายงานการจัดตั้งโรงเรียนสารพัดช่างออกไปสู่ส่วนภูมิภาคด้วย
พ.ศ. 2515 มีการปรับปรุงการบริหารส่วนราชการใหม่ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
217 ข้อ 55 และ 56 ให้ตั้งโอนบรรดาทรัพยากรสิ้นของโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่
; ให้แก่กรมสามัญศึกษา แต่โรงเรียนสารพัดช่างยังคงสังกัดกรมอาชีวศึกษา
(กรมอาชีวศึกษา 2520 : 1)

นับได้ว่าโรงเรียนสารพัดช่าง เป็นแหล่งผลิตกำลังคนเพื่อช่วยพัฒนาประเทศที่สำคัญ
และเป็นโรงเรียนที่มีความแตกต่างจากโรงเรียนประเภทอื่น เพราะเป็นการสอนหลักสูตรระยะสั้น
จึงต้องใช้หลักสูตรและวิธีสอนที่เป็นเอกเทศ และจบในตัวเอง แบบ Modular System
เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลา และสภาพท้องถิ่น นอกจากนั้นผู้เข้ารับการฝึกก็มีระดับอายุ และ
ระดับการศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้การฝึกอาชีพบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ทางกรมอาชีวศึกษา
ได้จัดให้มีการอบรมครูในเขตรับผิดชอบของแต่ละภาคเป็นครั้งคราว (กรมอาชีวศึกษา 2514 : 4)

แต่การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่นั้น ไม่ได้อาศัยอยู่กับครูแค่เพียงส่วน
เดียว ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ของนักเรียนด้วย และองค์ประกอบเหล่านั้นก็ไม่ได้สำคัญ
เฉพาะแต่องค์ประกอบทางสติปัญญาแต่เพียงส่วนเดียว ทราเวอร์ส (Travers. 1955:396-399)

กล่าวว่า "การหาทางให้นักเรียนมีการเรียนที่ดีขึ้น จำเป็นจะต้องเอาองค์ประกอบ

อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียน มาประกอบเพื่อพิจารณาหาทางช่วยเหลือไป" นอกจากนั้น
 ทราเวอร์ส (Travers . ยางจากกุศยา แสงเคช 2518 : 1) ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า
 "การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งมั่น ทักษะที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียน
 และอาจารย์ที่สอน ทางมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

เชอร์ทเชอร์และปีเตอร์ (Shertzer and Peter. 1965 : 262) ให้ความเห็นว่า
 หากนักเรียนมีความบกพร่องทางบุคลิกภาพ ไม่ว่าจะเป็นเวลาเร็วช้าแค่ไหน ก็จะเป็นเหตุให้
 นักเรียนแต่ละคนมีสมรรถภาพทางการเรียนลดลง

และในปี พ.ศ. 2509 องค์การยูเนสโก ได้จัดประชุมสัมมนาโคสรูปสาเหตุที่ทำให้
 นักเรียนในเอเชียอาคเนย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน คือ
 สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี บิดามารดามีรายได้น้อย (อ้างจาก กุศยา แสงเคช
 2518 : 1)

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจกรวมเป็น
 หมวดใหญ่ จะได้แก่ ปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว และปัญหาการปรับตัวทางสังคม ซึ่งเป็น
 องค์ประกอบสำคัญที่ครูควรจะนำมาพิจารณาประกอบในการสอน และหาทางช่วยเหลือแก้ไขเมื่อ
 เพราะปัญหาอย่างหนึ่งจะเป็นเหตุส่งให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ไปเกี่ยวโยงกันหลายปัญหา เช่นนักเรียน
 ที่มีปัญหาทางการเงิน ปัญหาที่ตามมาได้แก่ สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยอยู่เสมอทำให้เรียนได้ไม่เต็มที่
 ภายหลังกล่าวผู้วิจัยจึง เห็นความสำคัญของการที่จะศึกษาปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม
 และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัตราช โดยศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เพราะ
 ในกรุงเทพมหานคร เป็นแหล่งที่มีความแออัด ประชากรค่อนข้างแออัดซึ่งก็ขึ้นในการทำมาหากิน
 แยกกันเรียนแยกกันทำงาน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า นักเรียนโรงเรียนสารพัตราชที่อยู่ใน
 สภาพชุมชนเช่นนี้ จะมีปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวอย่างไร

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง
ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียน
สารพัดช่าง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ พื้นความรู้ สถานภาพสมรส และการประกอบ
อาชีพ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโรงเรียนสารพัดช่าง เช่น
กรมอาชีวศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนว และครูผู้สอน ได้เข้าใจปัญหาของนักเรียน
โรงเรียนสารพัดช่าง จะได้นำมามีแนวทางให้ความช่วยเหลือได้ถูกต้อง
2. ผลของการศึกษาจะเป็นส่วนประกอบให้ผู้สอนนำไปพิจารณาเป็นแนวทางในการ
ปรับปรุงการสอนให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะได้นำมาสรุปเป้าหมายแห่งการฝึกอาชีพระยะสั้นที่วางไว้
3. ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและขยายบริการด้านการศึกษา
นอกระบบให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติในด้านการพัฒนากำลังคน และ
ส่งผลต่อความเจริญในด้านการเศรษฐกิจของประเทศ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างรุ่น มิถุนายน - กันยายน 2521
๒. รอบเข้า รอบขาย และ รอบเก่า ของโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร 4 โรง คือ
โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร โรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี และ
โรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง จำนวน 335 คน เป็นชาย 185 คน หญิง 150 คน

- รวบรวมไว้ใน คู่มือสำรวจ อดีต
สหประชาชาติ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ พันความรู้เดิม

จนวิ. ภา. ๒๕๖๓
พ.ศ. ๒๕๖๓
๐๘/๖๐

สถานภาพสมรส และการประกอบอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

พ.ศ. ๒๕๖๓/๑๐
- สหประชา
- สหประชา

1. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจ ในที่นี้จะจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านการเรียน หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในโรงเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะนิสัยในการเรียน การใช้เวลาในการเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนและการสอนของครู

1.2 ปัญหาสังคม หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียน ความสัมพันธ์กับครู และความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

1.3 ปัญหาส่วนตัว หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย สุขภาพจิต สถานที่อยู่อาศัย และสภาพเศรษฐกิจ

2. อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ วัยรุ่น-ตอนปลาย อายุ 17 - 20 ปี วัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 21 - 39 ปี วัยกลางคน อายุ 40 - 60 ปี

ทั้งนี้ได้อาศัยการแบ่งของเฮอร์ล็อก (Hurlock, 1959 : 4)

3. พันความรู้เดิม หมายถึง ระดับขั้นทางการศึกษาที่เรียนสำเร็จมาก่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ระดับคือ

3.1 ระดับประถมศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จไม่สูงกว่าชั้นประโยคประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

3.2 ระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาสำเร็จสูงกว่าประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและอาชีพ แต่ไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและอาชีพ

3.3 ระเบียบคุณศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาสำเร็จสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพขึ้นไป

4. สถานภาพสมรส หมายถึง ภาวะการแต่งงานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกออกเป็น กลุ่มที่แต่งงานแล้ว กับกลุ่มโสด

5. การประกอบอาชีพ หมายถึง การหารายได้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 2. กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอาชีพ กับกลุ่มที่ไม่มีอาชีพ.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

๑- ในปี ก.ศ. 1954 แซนเดอร์สัน (Sanderson. 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในศาลิฟอเนียร์เปิดเผย โดยจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนเผชิญจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- อันดับ 1 การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
- อันดับ 2 อนาคตทางการศึกษา
- อันดับ 3 อาชีพ
- อันดับ 4 ที่อยู่อาศัยและครอบครัว
- อันดับ 5 กานสังคม
- อันดับ 6 การเงินและการทำงาน
- อันดับ 7 หลัสูตรและการสอน

กวม การ (Carr. 1956 : 93 - 97) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟลอริดาที่ลงทะเบียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951 - 1952 โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มที่เรียนดีกับเรียนอ่อน ใช้ผลการเรียนในมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้คือ แบบสำรวจปัญหา Mooney Problem Checklist ประกอบด้วยปัญหา 11 ประเภท แต่ละประเภทมีปัญหาย่อย 30 ข้อ ผลจากการศึกษาพบว่า

1. คนเรียนดีมีปัญหานักในบ้านทั่ว ๆ ไป แต่คนเรียนอ่อนมีปัญหาด้านวิชาการ
2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีปัญหาทางสังคมและบุคลิกภาพมากกว่าทางศาสนา ปรชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
3. กลุ่มเรียนอ่อนมีความสามารถทางกิจกรรมของสังคมมากกว่ากลุ่มเรียนดี

โจนส์ (Jones. 1956 : 187 - 191) ได้ทำการศึกษาปัญหาของนิสิตที่แต่งงานแล้ว โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตในระดับชั้นปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 1954 - 1955 ของมหาวิทยาลัยอินเดียนา 150 คน ใช้แบบสอบถามของ มูนี่ จากการศึกษพบว่า นิสิตที่ยังไม่ได้แต่งงานมีปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ และปัญหาด้านความรัก เพศและการแต่งงานมากกว่านิสิตที่แต่งงานแล้ว นอกจากนั้นยังพบว่าปัญหาสำคัญของ นิสิตทั้งสอง กลุ่มคือปัญหาการเงิน

แฮร์รี (Harry. 1960 : 1126) ได้ทำการศึกษาเรื่องบริการสำหรับนิสิตในมหาวิทยาลัยมิชิแกน โดยใช้ระบบสอบถามของมูนี่ เพื่อต้องการทราบว่าปัญหาใดบ้างที่นิสิตต้องขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัย และปัญหาใดบ้างที่เป็นปัญหาของนิสิต ปรากฏผลพอสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตต้องขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัยในเรื่องการเงิน ที่อยู่อาศัย งานอาชีพ กิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ
2. นิสิตที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทางการเงิน ที่อยู่อาศัย และอาชีพมากกว่านิสิตที่ยังไม่ได้แต่งงาน
3. จำนวนขอปัญหาของนิสิตกับจำนวนปัญหาที่นิสิตต้องขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไนปี ค.ศ. 1966 เซนา (Sena. 1966 : 59) ได้ศึกษาความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย โดยใช้แบบสอบถามของมูนี่ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 126 คน พบว่า

1. พวกเขาพบความสำเร็จทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการเงิน และปัญหาทางสังคม น้อยกว่าพวกที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูง
2. พวกเขาพบความสำเร็จต่ำมีความกังวลใจที่จะอธิบายถึงปัญหาที่เขาประสบกับผู้อื่นให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย มากกว่าพวกที่มีความสำเร็จปานกลางและสูง
3. ลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบมากที่สุด 3 กลุ่ม คือ การปรับตัว กิจกรรมทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคม

ในปี ค.ศ. 1969 กอฮอย (Gawhay. 1969 : 30) ได้สำรวจความกังวลการ และปัญหาของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10, 11 และ 12 จำนวน 900 คน ผลการสำรวจพบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัว เพศและการแต่งงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม ศิลปกรรม และศาสนา *ปัญหาที่เผชิญระดับกลาง คือ การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต อาชีพและการศึกษา ปัญหาที่เผชิญน้อยที่สุดได้แก่ เรื่องที่อยู่อาศัย และกรณกรวี กิจกรรมด้านสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ การดำเนินชีวิต สุขภาพและการรับจ้างทำงาน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1972 ลินช์ (Lynch. 1972 : 499 - 502) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาสุขภาพ และปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัยของนักศึกษาหญิงปีที่ 1 ประเภทประจำและเดินเรียน ในวิทยาลัยแห่งรัฐเบื่องเจอร์ซี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาประเภทประจำ 33 คน ประเภทเดินเรียน 33 คน จากการศึกษาพบว่า เมื่อนักศึกษาเข้ามาเรียนใหม่ นักศึกษาประเภทประจำและเดินเรียนมีปัญหาไม่แตกต่างกัน พอภาคเรียนภาคต้นมาเพิ่มไป นักศึกษาประเภทประจำและเดินเรียนมีปัญหาสุขภาพและการปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัยแตกต่างกัน และนักศึกษาทั้งสองประเภทเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการรักษาสุขภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัย ตั้งแต่ตอนต้นภาคเรียนไปจนกระทั่งจบภาคเรียน ✓

ในปี ค.ศ. 1972 นัตต์ (Nutt. 1972 : 650 - 654) ได้ศึกษาปัญหาของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 - 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับการงานของโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนสังคม ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย แต่เพศมีอิทธิพลมากกว่าระดับชั้น

ต่อมา เฟลป์ส (Phelps. 1973 : 3303 - A) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายัยรุ่น โดยศึกษาจากนักเรียน 303 คน ในโรงเรียนประจำอำเภอไนท์เมทแทง เมืองแคนซัสซิตี พบว่า เด็กวัยรุ่นในชนบทมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลายประการ

ชายและหญิงมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ปัญหาส่วนมากเกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน ปัญหาที่นักเรียนประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาพ นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษา และการแนะแนวมากขึ้น

ฮูด (Hood. 1974 : 130-A) ได้วิเคราะห์ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย นอร์ท เท็กซัส (North Texas State University) ปีการศึกษา 1970 โดยหาความเปลี่ยนแปลงในทางโครงสร้าง และความถี่ในการเกิดปัญหาเหล่านี้ที่เปลี่ยนแปลงไปจากปัญหาของนักศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 1960 และ 1970 โดยใช้แบบสอบถามของมูนีย์ (Mooney Problem Check List College Form) และผลของการตอบแบบสอบถาม ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาปี 1970 มีปัญหาทั่วไป ปัญหาสำคัญ และความถี่ในการเกิดปัญหาลดกว่านักศึกษาปี 1960 และ 1950 กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงในลำดับที่ความสำคัญของหมวดปัญหาในช่วงระยะเวลาที่ห่างกันช่วงละ 10 ปี และการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัด คือปัญหาหมวดการเงิน หมวดสภาพที่อยู่อาศัย และหมวดการงาน เลื่อนจากลำดับที่ 9 ในปี 1950 และ 1960 เป็นลำดับที่ 4 ในปี 1970 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาหญิง ในปี 1970 มีความถี่ในการเกิดปัญหาเพิ่มขึ้นจากปี 1960 และ 1950 มากกว่านักศึกษาชายซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลา 2 ช่วง

ในปี ค.ศ. 1975 เน็นยอค (Nenyod. 1975 : 5091 - 5092 - A) ได้วิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐในรัฐเท็กซัส กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐในรัฐเท็กซัส จำนวน 400 คน ซึ่งนักวิจัยสุ่มเลือกนักศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก 78 คน จากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดกลาง 107 คน และจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 215 คน จากการศึกษพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ 4 ได้แก่อุปสรรคเกี่ยวกับการติดต่อ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน* ปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยและอาหาร ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา ปัญหาเกี่ยวกับสังคม และปัญหาเกี่ยวกับตนเอง ในจำนวนปัญหาเหล่านี้

ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น และเกี่ยวกับการเรียน เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ปัญหาย่อยที่สำคัญที่สุดในหมวดปัญหาการติดต่อก็คือ การขาดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาย่อยที่สำคัญที่สุดในหมวดปัญหาการเรียน คือ การปรับตัวให้เข้ากับระบบและมาตรฐานการศึกษาของชาวอเมริกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต่างประเทศในสถานศึกษานาเล็ก มีปัญหาเกี่ยวกับศาสนาากกว่านักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในสถานศึกษานากลางและขนาดใหญ่ และนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในสถานศึกษานาใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสังคมและตนเอง มากกว่านักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในสถานศึกษานาเล็กและขนาดกลาง

นอกจากนั้น กอลลิ่งส์ (Collins. 1976 : 4859 - A)

ได้ศึกษาปัญหาที่ประสบด้วยตนเองของนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด (Harvard University) โดยใช้แบบสอบถามของมูนิย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 112 คน จาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย ออฟริกา คาริบเบียน และตะวันออกไกล ผู้วิจัยแยกกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาตามเพศ วิชาเอก ภูมิภาค สถานภาพการสมรส และระดับชั้นเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ดเรียงตามลำดับความสำคัญได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ ปัญหาการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัย ปัญหาการงาน ปัญหาทางบ้านและครอบครัว ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับเพศและการแต่งงาน นักศึกษาต่างประเทศที่เป็นโสดจะมีปัญหามากกว่ากลุ่มที่แต่งงานแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกันมาก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวนปัญหาของนักศึกษาทางวิชาเอกไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และนอกจากนั้นยังพบว่านักศึกษาจากเอเชียมีปัญหามากที่สุด ส่วนนักศึกษาจากคาริบเบียนมีปัญหาน้อยที่สุด

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

① ปี พ.ศ. 2499 สุกใจ เหลาสุณห (Laosunthera. 1951 : 43)

ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร จำนวน 225 คน

เป็นนักเรียนชาย 105 คน นักเรียนหญิง 120 คน เกณฑ์อายุระหว่าง 14 - 19 ปี ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงิน การงาน และชีวิตอนาคตเป็นอันดับแรก และปัญหารอง ๆ ลงมาได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับตนเอง โรงเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนชายและหญิง และปัญหาเกี่ยวกับทางบ้านและครอบครัว

ปี พ.ศ. 2504 สุรางค์ ไควตระกูล (สุรางค์ ไควตระกูล 2504 : 2 - 19) ได้วิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า นิสิตส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับการรับผิดชอบตนเอง วิตกกังวล ลังเลใจ อายากคบเพื่อนโดยสนิทใจ การคบเพื่อนเพศเดียวกัน ไม่ชอบการแบ่งชั้นวรรณะ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รู้สึกว่าคนมีวิธีเรียนที่มากกว่าตนเอง นิสิตชายมีปัญหาการเงินมากกว่านิสิตหญิง คอการหารายได้พิเศษ ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพได้แก่เรื่องอาหาร ให้น้อยง่าย ท้ออยู่อาศัย ไม่ชอบเพื่อนที่ส่งเสียงอึกทึก การเดินทางมาเรียนรถแน่นมาก อาจารย์มีความสนิทสนม ช่วยเหลือนิสิตน้อยเกินไป ไม่กล้าเข้าหาอาจารย์

สมศักดิ์ ประจักษ์ (สมศักดิ์ ประจักษ์ 2506 : 60 - 62) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 730 คน พบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำเรื่องความรู้ทาง ๆ ก่อนที่จะออกไปทำงาน หวังสมมุขของวิทยาลัยปิดเร็วเกินไป
2. นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิบัติกิจทางศาสนาไม่ถูกต้องนัก และมีความรู้ในหลักธรรมน้อยเกินไป
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี สุขภาพไม่ดี ขาดการออกกำลังกาย

ปี พ.ศ. 2508 มัลลิกา จิตรสุข (มัลลิกา จิตรสุข 2508 : 57) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยครูอุดรธานี จำนวน 262 คน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การปรับตัวทางด้านการเรียน กิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ ความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับตนเอง การเงิน หลักสูตร และการสอน เพศและการแต่งงาน ศาสนาและศีลธรรม สุขภาพ และการพัฒนาการทางกาย

และปัญหาทางบ้านและครอบครัว

* กองพรรณ บัณฑิตราชนต์ (กองพรรณ บัณฑิตราชนต์ 2511 : 91 - 94) ได้ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ จำนวน 605 คน พบว่านักศึกษส่วนใหญต้องการคำแนะนำมากที่สุดในเรื่อง การเสริมสร้างบุคลิกภาพ การคบเพื่อน การดำเนินชีวิตภายในวิทยาลัย การศึกษาในระดับชั้นที่สูงต่อไป การออกไปประกอบอาชีพครู และกิริยามารยาท นักศึกษาหญิงต้องการรับคำปรึกษาากกว่านักศึกษาชาย และนักศึกษชั้นปีที่ 1 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนเลือกเรียนวิชาเรียนมากกว่านักศึกษชั้นปีที่ 2

สมใจ ทิณพงษ์ (สมใจ ทิณพงษ์ 2512 : 48 - 50) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษชั้นสูง ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 1,076 คน เป็นนักศึกษาชาย 451 คน และนักศึกษาหญิง 625 คน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาในทุก ๆ ด้าน นักศึกษาชายมีปัญหาว่านักศึกษหญิงในเรื่องการเงิน การเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ศาสนาและศีลธรรม นักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหาว่านักศึกษาในส่วนกลางในเรื่องการเงิน ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนอายุ และฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีปัญหาและความต้องการไม่แตกต่างกัน

ปี พ.ศ. 2514 ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 69 - 70) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คน จากการศึกษพบว่า นักเรียนชายกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาทางด้านส่วนตัว และสังคม มากกว่านักเรียนชายกลในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนชายกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางด้านการเรียนและความสนใจในอาชีพ มากกว่านักเรียนชายกลในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนนักเรียนที่อายุและอาชีพของบิดามารดาต่างกันมีปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ต่อมา ลัทธิอาวธีย์ ทศสุวรรณ (ลัทธิอาวธีย์ ทศสุวรรณ 2518 : 48 : 52)

ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 จำนวน 855 คน จากการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาตามลำดับมาเล็กน้อย คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานครประสบปัญหาสังคม ปัญหาการเรียน และปัญหาส่วนตัว

2. นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พ.ศ. 2518 เซนกัน กุศยา แสงเกษ (กุศยา แสงเกษ 2518 : 51 - 56)

ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 916 คน ผลจากการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิมีปัญหาการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนตัว มากกว่านักเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กลุ่มนักเรียนอายุ 13 - 16 ปี มีปัญหาด้านสังคม และด้านส่วนตัว มากกว่านักเรียนอายุ 10 - 12 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ปัญหาด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนตัวมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. กลุ่มนักเรียนที่มีผลการทำหรือผู้ปกครองมีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำมีปัญหาด้าน การเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่ากลุ่มที่มีผลการทำหรือผู้ปกครองที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจ สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิศา พงศ์วิรัตน์ (นิศา พงศ์วิรัตน์, 2520 : 50 - 53) ได้ศึกษาปัญหาสังคม ของ เด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง โดยศึกษาจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายและหญิงอายุระหว่าง 13 - 16 ปี ซึ่งอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2519 จำนวน 361 คน จากการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาสังคมที่เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหามากคือ ไม่ชอบทำตาม ความคิดผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดของเด็ก ไม่กล้าแสดงออกเพราะขาดประสบการณ์ อยากให้วัฒนธรรมของไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ไม่ทราบว่าวัฒนธรรมตะวันตกคืออะไร และทำให้เกิดผลเสียแก่วัฒนธรรมไทยอย่างไร

2. วัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านสังคม น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นใน ทางจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. วัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาด้านสังคม มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการคบกับวัยรุ่นสงบลุข มีปัญหาด้านสังคมน้อยกว่าเด็กวัยรุ่น ตอนต้นที่รู้สึกว่าการคบกับวัยรุ่นไม่สงบลุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาด้านสังคม น้อยกว่าเด็กวัยรุ่น ตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าดัง โลกดลแล้วข้างต้นสามารถ นำมาตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. นักเรียนชายมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างจากนักเรียนหญิง
- X 2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน
3. นักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกัน มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน
- X 4. นักเรียนที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างจากนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน
5. นักเรียนที่มีอาชีพมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาก่อนหน้า

เพื่อให้การศึกษาก่อนหน้าเป็นไปอย่างชัดเจนตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีดำเนินการออกเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม
2. การทดลองใช้แบบสอบถาม
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ จากแบบสำรวจในปฏิญญาพันธและเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการซึ่งเกี่ยวข้องกับโรงเรียนสารพัดช่างโดยตรง

2. กำหนดขอบเขตของปัญหาต่าง ๆ แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End) ให้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างสี่พระยา รอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ ทุณัฒกราคม - พฤษภาคม 2521 รอบละ 40 คน รวม 120 คน กรอกในแบบสอบถามนั้นอย่างอิสระ เพื่อจะให้ได้ปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง

3. นำตัวอย่างปัญหาที่ได้มาดัดแปลงเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน โดยให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความ ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 หัวข้อใหญ่เกี่ยวกับปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ในแต่ละหัวข้อก็แบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ในการตอบปัญหาตอนที่ 2 นี้ได้กำหนดให้ตอบ ตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความรู้สึกของตนเอง (โดยให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถามดังตัวอย่าง

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาการเรียน 1. เนื้อหาวิชาควรปรับเกินไป 2. สภาพห้องเรียนเหมาะสม ฯลฯ ปัญหาสังคม 1. มีโอกาสรู้จักครูและเพื่อนนักเรียน 2. ได้รับการดูแลจากเพื่อน ฯลฯ ปัญหาส่วนตัว 1. ออกกำลังกายเป็นประจำ 2. ขาดแคลนเงินอยู่เป็นประจำ ฯลฯ					

นอกจากนี้ท้ายสุดของแบบสอบถาม ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเขียนปัญหาเพิ่มเติม
นอกเหนือจากปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น โดยให้เขียนในตารางที่เว้นไว้ให้

✓ ความหมายของมาตราส่วน

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต ถ้ากลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบ

มากที่สุด	หมายถึง	ไม่ค่อยมีปัญหา
มาก	หมายถึง	มีปัญหาบ้าง เล็กน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาพอประมาณ
น้อย	หมายถึง	มีปัญหามาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ ถ้ากลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบ

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหามาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาพอประมาณ
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาบ้าง เล็กน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่ค่อยมีปัญหา

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต ถ้ากลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบ

มากที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ ถ้ากลุ่มตัวอย่าง เลือกลด

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ผู้ที่ให้คะแนนสูงนั้นเป็นผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาก และผู้ที่ให้คะแนนต่ำนั้นเป็นผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ น้อย

✓ การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างพระนคร
รุ่น มกราคม - พฤษภาคม 2521 จำนวน 120 คน และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์
ได้ 100 ฉบับ ทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม
ให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

✕ การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยตรวจให้คะแนน
ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปหาต่ำ แล้วตัดเอา
25 % สูง และ 25 % ต่ำ มาหาความสัมพันธ์พื้นฐานในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และใช้ t - test
ทีละข้อ โดยใช้สูตร (Walpole. 1972 : 161)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S^2 + (n_2 - 1) S^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าคะแนนความแปรปรวนในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์ไคสก็เลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤต χ^2 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 2.0423 - 7.4667 จำนวน 60 ข้อ เป็นปัญหาการเรียน 20 ข้อ ปัญหาสังคม 20 ข้อ และปัญหาส่วนตัว 20 ข้อ จึงแสดงไว้ในภาคผนวก ก

2. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร (Cronbach, 1972 : 126)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

ปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9451

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง รุ่น มิถุนายน - กันยายน 2521 รวมเช้า รวมบ่าย และรวมค่ำ จำนวน 335 คน จากโรงเรียนสารพัดช่าง

ในกรุงเทพมหานคร 4 โรง คือ โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร
โรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี และโรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง

X วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. เนื่องจากโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานครมีเพียง 4 โรง จึงใช้เป็น
กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 โรง
2. สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยวิธี Simple Random Sampling
ในอัตรา 10 % ของนักเรียนรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ ของแต่ละโรงเรียน ได้นักเรียน
จำนวน 406 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างพระนคร จำนวน 129 คน นักเรียน
โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา จำนวน 119 คน นักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี จำนวน
81 คน และนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง จำนวน 77 คน และจากการนำแบบสอบถาม
ไปให้นักเรียนจำนวนดังกล่าวนี้ตอบข้อความถาม ปากว่า แบบสอบถามทั้งหมดเมื่อคัดเลือกเอา
ฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้วจะเหลือเพียง 335 ฉบับ ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้
จึงมีจำนวน 335 คน เป็นนักเรียนชาย 185 คน นักเรียนหญิง 150 คน ดังแสดงไว้ใน
ตาราง 1 เมื่อจำแนกตามระดับอายุ เป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 17 - 20 ปี จำนวน 139 คน
นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 21 - 39 ปี จำนวน 187 คน นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 40 - 60 ปี
จำนวน 9 คน เมื่อจำแนกตามรู้ความรุ้เดิม เป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
จำนวน 116 คน นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 200 คน นักเรียนที่
สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 19 คน ดังแสดงไว้ในตาราง 2 เมื่อจำแนกตาม
สถานภาพสมรส เป็นนักเรียนที่แต่งงานแล้ว จำนวน 53 คน เป็นนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน จำนวน
282 คน และเมื่อจำแนกตามอาชีพ เป็นนักเรียนที่มีอาชีพ จำนวน 165 คน และเป็นนักเรียน
ที่ไม่มีอาชีพ จำนวน 170 คน ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน เวลาเรียน และเพศ

โรงเรียน	รอบเช้า		รอบบ่าย		รอบค่ำ		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร	23	15	10	12	29	22	111
โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา	18	13	8	7	28	27	101
โรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี	10	7	3	7	20	16	63
โรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง	10	9	8	5	18	10	60
รวม	61	44	29	41	105	75	335

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และพื้นที่ความรู้เดิม

อายุ			พื้นที่ความรู้เดิม		
17-20 ปี	21-39 ปี	40-60 ปี	ระดับประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา	ระดับอุดมศึกษา
139	187	9	116	200	19

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามอาชีพ และ
สถานภาพสมรส

อาชีพ		สถานภาพสมรส	
มีอาชีพ	ไม่มีอาชีพ	แต่งงานแล้ว	โสด
165	170	53	282

การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รวบรวมเมื่อกลางเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2521 โดยผู้วิจัยได้ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เมื่อได้รับแบบสอบถามก็มาแล้ว ได้คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ และฉบับที่นักเรียนผู้ตอบมีอายุตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้จำนวน 335 ฉบับ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ได้ 82.51% ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วมาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ทดสอบให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ทดสอบแผนเฉลี่ยประจำข้อ และทดสอบแผนเฉลี่ยประจำหมวดปัญหา ในแบบสอบถาม

ที่แยกประเภทไว้ตาม เพศ อายุ พันความรู้เดิม สถานภาพสมรส และการประกอบอาชีพ

3. นำคะแนนที่ได้ไปหาค่าสถิติพื้นฐาน

4. ทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1, 4, 5 โดยใช้ $t - test$ และข้อ 2, 3

โดยใช้ $F - test$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย (Mean)

ความแปรปรวน (Variance)

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร

(Mc Nemar, 1955 : 109)

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะพิจารณาใน t - Distribution

M_1, M_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร

(Lindquist, 1956 : 56 - 58)

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Square
Treatment (A)	$a-1$	$SS_A = \sum_{j=1}^a T_j^2 / n_j - T^2/N$	$MS_A = SS_A / a - 1$
Within-group (W)	$N-a$	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W / N - a$
Total	$N-1$	$SS_t = \sum_{j=1}^a \sum_{i=1}^{n_j} x_i^2 - T^2/N$	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่พิจารณาใน F - Distribution
	MS _A	แทน	ค่า Mean Square ระหว่างตัวแปร
	MS _W	แทน	ค่า Mean Square ภายในตัวแปร

ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test ระหว่างกลุ่มที่มี
จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 30 คน ใช้สูตร (Walpole. 1972 : 161)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1) S_1^2 + (n_2-1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t - Distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

✓ ระหว่างกลุ่มที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 30 คน ใช้สูตร (Mc Nemar. 1955 : 109)

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t - Distribution
	M_1, M_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	N_1, N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of freedom
t	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน F - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เพื่อสะดวกในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยเพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	0.00 - 0.99	มีปัญหาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.99	มีปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.00 - 2.99	มีปัญหามากกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.00 - 3.99	มีปัญหามากที่สุด

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของปัญหาการเรียน

ข้อ	ข้อปัญหา	$\bar{X}$
1	ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ไม่เข้าใจ	3.4417
2	เครื่องจักร ไม่พอกับความต้องการ	2.9791
3	ความจำไม่ดี	2.9761
4	พื้นความรู้ไม่พอเพียง	2.9641
5	เนื้อหาวิชาารวรัดเกินไป	2.8746
6	วัสดุฝึกไม่พอกับความต้องการ	2.8059
7	อุปกรณ์การสอนไม่พอเพียง	2.7940
8	มีเวลาทำงานที่ครูมอบหมายให้น้อย	2.7910
9	มีเสียงรบกวนภายนอกห้องเรียน	2.7611
10	เนื้อหาวิชายากเกินไป	2.7194
11	ขาดความรอบคอบในการทำงาน	2.7194
12	ขาดสมาธิในการเรียน	2.6985
13	ครูสอนโดยไม่คำนึงถึงพื้นความรู้ของนักเรียน	2.6417
14	สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม	2.5283
15	ครูสอนเร็วทำให้เรียนไม่ทัน	2.4328
16	ครูอธิบายไม่เข้าใจ	2.3731
17	คิดว่าสิ่งที่เรียนนำไปประกอบอาชีพไม่ได้ผล	2.2119
18	วิชาชีพที่เรียนไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	2.1820
19	เรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน	2.0895
20	รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน	1.9830
	เฉลี่ย	2.6487

จากการวาง 4 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสารพิทักษ์ในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 – 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียน เรื่องตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ไม่เข้าใจ ($\bar{X} = 3.4417$) เครื่องจักร ไม่พอกับความต้องการ ($\bar{X} = 2.9791$) ความจำไม่ดี ($\bar{X} = 2.9761$) พื้นความรู้ไม่พอเพียง ($\bar{X} = 2.9641$) เนื้อหาวิชาการยากเกินไป ($\bar{X} = 2.8746$) วัสดุฝึกไม่พอกับความต้องการ ($\bar{X} = 2.8059$) อุปกรณ์การสอนไม่พอเพียง ($\bar{X} = 2.7940$) มีเวลาทำงานที่ครูมอบหมายให้น้อย ($\bar{X} = 2.7910$) มีเสียงรบกวนภายนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 2.7611$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดในหมวดนี้คือ รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ($\bar{X} = 1.9880$) เรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน ($\bar{X} = 2.0895$) วิชาชีพที่เรียนไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 2.1820$) คิดว่าสิ่งที่เรียนนำไปประกอบอาชีพไม่ได้ผล ($\bar{X} = 2.2119$)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เป็นรายชื่อของปัญหาสังคม

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{x}$
1	ไม่มีเพื่อนที่สนิทไว้ใจได้ในโรงเรียน	3.1671
2	เมื่อไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษากับบุคคลในบ้าน	2.8985
3	รู้สึกว้าวนะ ไม่หัดเที่ยวเพื่อน	2.8805
4	ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม	2.8567
5	รู้สึกว่าเพื่อนไม่เข้าใจตน	2.8238
6	มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลในบ้านอยู่เสมอ	2.7731
7	รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญในบ้าน	2.6597
8	ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน	2.5402
9	รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเข้มงวด	2.4925
10	มีโอกาสรู้จักครูและเพื่อนนักเรียนน้อย	2.4746
11	รู้สึกว่าชีวิตในบ้านไม่มีความสุข	2.4597
12	ไม่มีอิสระในการตัดสินใจ	2.2925
13	รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ	2.2149
14	ครูไม่สนใจนักเรียนเท่าที่ควร	2.1880
15	ครูใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพกับนักเรียน	2.0507
16	ครูให้ความสนใจนักเรียนต่างเพศมากเกินไป	1.9761
17	รู้สึกว่าเหงาทั้งที่อยู่ในกลุ่มเพื่อน	1.8567
18	รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองปล่อยปละละเลย	1.8089
19	ครูโกรธโดยไม่มีเหตุผล	1.5134
20	ได้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน	1.4477
	เฉลี่ย	2.4592

จากการวาง 5 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาสังคม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของ นักเรียนเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่มีเพื่อนที่สนิทไว้ใจได้ในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.1671$) เมื่อไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษาบุคคลในบ้าน ($\bar{X} = 2.8985$) รู้สึกว่าฐานะไม่ทัดเทียมเพื่อน ($\bar{X} = 2.8805$) ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 2.8567$) รู้สึกว่า เพื่อนไม่เข้าใจตน ($\bar{X} = 2.8238$) มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลในบ้านอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.7731$) รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญในบ้าน ($\bar{X} = 2.6597$) ครูไม่เข้าใจ ความรู้สึกของนักเรียน ($\bar{X} = 2.5402$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ได้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน ($\bar{X} = 1.4477$) ครูโกรธ โดยไม่มีเหตุผล ($\bar{X} = 1.5134$) รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ($\bar{X} = 1.8089$) รู้สึกว่าเหงาหงอยอยู่ในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 1.8567$) ครูให้ความสนใจนักเรียนทางเพศมากเกินไป ($\bar{X} = 1.9761$)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของปัญหาส่วนตัว

ข้อที่	ข้อปัญหา	$\bar{X}$
1	ไม่ได้ออกกำลังกายเท่าที่ควร	3.6029
2	ไม่มีเงินใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ	3.4955
3	พักผ่อนไม่พอเพียง	3.1522
4	ต้องใช้จ่ายเงินอย่างกระแหมะกระแหม่	3.1373
5	ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเหลือธุรกิจของครอบครัว	3.0268
6	รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา	2.9582
7	กังวลใจเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ	2.9104
8	สิ่งแวดล้อมในบ้านไม่เหมาะสมกับการทำงานหรือดูหนังสือ	2.7671
9	อาศัยผู้นอนอยู่ทำให้ไม่สบายใจ	2.6567
10	สิ่งแวดล้อมรอบบ้านไม่ดี	2.6388
11	การเดินทางไปมาโรงเรียนไม่สะดวก	2.5820
12	เหนื่อยง่าย อ่อนเพลียเป็นประจำ	2.5283
13	กลัวต่ออุปสรรคและสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน	2.5194
14	อาศัยอยู่ลำบากทำให้วุ่นวาย	2.4388
15	มีปัญหาเกี่ยวกับรูปร่างและสัดส่วนของร่างกาย	2.4268
16	ที่อยู่อาศัยคับแคบ	2.4149
17	บ้านมีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ	2.3313
18	รู้สึกอับอายเรื่องที่อยู่อาศัย	1.9253
19	มีหนี้สิน	1.5671
20	เพื่อนฝูงดูหมิ่นเพราะไม่มีเงินใช้จ่ายพอ	1.4567
	เฉลี่ย	2.7482

จากการวาง 6 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานครมีปัญหาค้นตัวอยู่ในเขตปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่ได้พกจ่ายค่าเล่าเรียน ($\bar{X} = 3.6029$) ไม่มีเงินใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ($\bar{X} = 3.4955$) พักผ่อนไม่พอเพียง ($\bar{X} = 3.1522$) ต้องใช้จ่ายเงินอย่างกระหน่ำกระแหม่ ($\bar{X} = 3.1373$) ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเศรษฐกิจของครอบครัว ($\bar{X} = 3.0268$) รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา ($\bar{X} = 2.9582$) กังวลใจเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.9104$) สิ่งแวดล้อมในบ้านไม่เหมาะสมกับการทำงานหรือหนังสือ ($\bar{X} = 2.7671$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ เพื่อนฝูงคบหมิ่นเพราะไม่มีเงินใช้จ่ายพอ ($\bar{X} = 1.4567$) มีหนี้สิน ($\bar{X} = 1.5671$) รู้สึกอับอายเรื่องที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 1.9253$) บ้านมีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 2.3313$)

จากการวาง 4 - 6 ทำให้ทราบแนวโน้มของปัญหาของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานครว่า มีปัญหาค้นตัวมากกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ปัญหาการเรียน และปัญหาลักษณะ

ส่วนปัญหาเพิ่มเติมซึ่งรวบรวมจากการตอบข้อปัญหาเพิ่มเติมของนักเรียนมีดังต่อไปนี้คือ

จำนวนนักเรียนมากเกินไปทำให้ห้องเรียนคับแคบ

การถ่ายเทอากาศในห้องเรียนไม่สะดวกทำให้อบอ้าว

ครูขาดหลักจิตวิทยาในการสอน

รู้สึกว่าความรู้ของครูค่อนข้างล้าสมัย และความรู้ไม่พอเพียง

ครูไม่ตรงต่อเวลา

ต้องการให้โรงเรียนมีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยกว่านี้

เครื่องมือช่วยวิชาการซ่อมแซม

ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาในการเรียนให้มากขึ้น

ต้องการให้เลื่อนเวลาในการเรียนรอบค่ำเป็นเริ่มจาก 18.00 น. ไป

ต้องการความเห็นใจจากครูและเพื่อนนักเรียน

ต้องการให้ครูผู้สอนกวดขันนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือแบ่งกลุ่มสอนตามพื้นฐานของผู้เรียน
ต้องการให้สอนภาคปฏิบัติเพิ่มขึ้นอีก

อยากให้มีการทดสอบเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในวิชาที่เรียน 2 อาทิตย์ ต่อครั้ง หรือ
อาทิตย์ละครั้ง ตามความเหมาะสม

อยากให้มีการส่งเสริม หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสำเร็จที่มีความสามารถได้ศึกษาต่อในวิชาชีพ
ที่สูงขึ้นไปได้อีก

ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนไปรับเฉพาะผู้เรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3

ต้องการให้ทางโรงเรียนส่งเสริมการออกกำลังกายบ้าง

อยากให้ทางโรงเรียนจัดตั้งศูนย์รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อสำเร็จแล้วเกรงว่าจะไม่มีงานทำ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ตามตัวแปรเพศ
อายุ พันความรู้เดิม การประกอบอาชีพ และสถานภาพสมรส

2.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เมื่อจำแนกตามเพศ

ตาราง 7 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

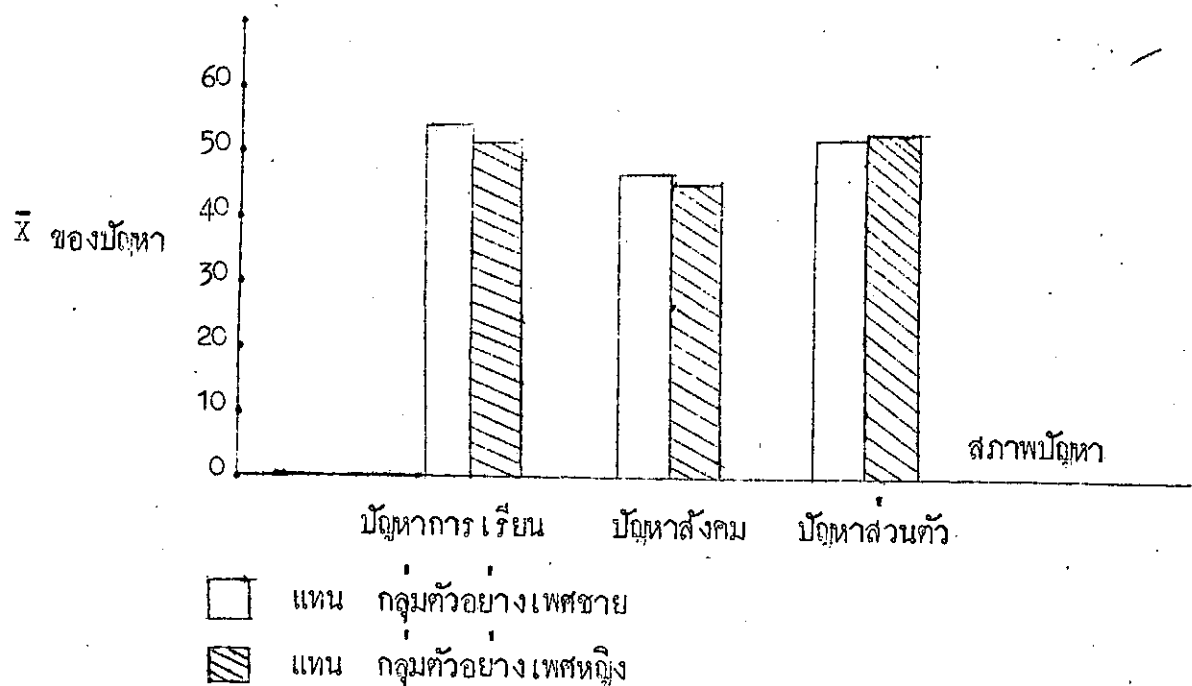
หมวดปัญหา	N	$\bar{X}$	S^2	t
1. <u>หมวดปัญหาการเรียน</u>				
ชาย	185	53.0595	79.2736	2.2357*
หญิง	150	50.9067	74.8234	
2. <u>หมวดปัญหาสังคม</u>				
ชาย	185	47.9784	94.0365	0.9478
หญิง	150	46.7667	185.6969	
3. <u>หมวดปัญหาส่วนตัว</u>				
ชาย	185	52.3838	97.8573	0.2065
หญิง	150	52.6133	107.4065	
<u>เฉลี่ย 3 หมวด</u>				
ชาย	185	153.4649	542.4675	1.3631
หญิง	150	150.0467	503.4005	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t . 05 = 1.96$

จากตาราง 7 จะเห็นได้ว่า นักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ปัญหส่วนตัวนั้น นักเรียนหญิงมีปัญหามากกว่านักเรียนชาย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมเฉลี่ย 3 หมวดแล้ว ปรากฏว่านักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นถึงปริมาณข้อมูลเด่นชัดขึ้น จึงแสดงเป็นแผนภาพ 1

ภาพที่ 1 แสดงปริมาณปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามตัวแปรเพศ

จากภาพ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายมีปัญหาการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคมตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงมีปัญหส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาการเรียน และปัญหาสังคมตามลำดับ และนักเรียนชายมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนหญิงอย่างเด่นชัด ส่วนปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ทั้งสองเพศมีปัญหใกล้เคียงกัน

2.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน สังคม และส่วนตัวเมื่อจำแนกตามอายุ

ตาราง 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	544.2692	272.1346	3.4964 *
Within - group (W)	332	25840.5738	77.833	
Total	334	26384.8430		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F .05 (2, 332) = 3.04$

จากตาราง 8 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน คืออายุ 17 - 20 ปี 21 - 39 ปี และ 40 - 60 ปี มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า กลุ่มตัวอย่างใดมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่

	N	$\bar{X}$	S^2	t
17 - 20 ปี	139	53.3309	77.7158	2.4476 *
21 - 39 ปี	187	50.9198	76.9236	
21 - 39 ปี	187	50.9198	76.9236	1.3549
40 - 60 ปี	9	55.00	101.00	
17 - 20 ปี	139	53.3309	77.7158	0.5460
40 - 60 ปี	9	55.00	101.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.96$

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี มีพฤติกรรมการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี มีพฤติกรรมการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี และ 21 - 39 ปี อย่างไรก็ดีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	1463.185	731.5925	8.0019**
Within - group (W)	332	3033.9973	91.4277	
Total	334	31817.1823		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F .01 (2, 332) = 4.71$

จากตาราง 10 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน คือ 17 - 20 ปี 21 - 39 ปี และ 40 - 60 ปี มีปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า กลุ่มตัวอย่างใดมีปัญหาสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test เป็นสถิติในการตรวจสอบ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่

อายุ	N	$\bar{X}$	S^2	t
17 - 20 ปี	139	49.7986	91.9881	3.7644**
21 - 39 ปี	187	45.5676	83.0924	
21 - 39 ปี	187	45.5676	83.0924	0.5399
40 - 60 ปี	9	43.8889	82.3611	
17 - 20 ปี	139	49.7986	91.9881	1.7966
40 - 60 ปี	9	43.8889	82.3611	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t . 01 = 2.576$

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี มีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี มีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาคส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	142.5218	71.2609	0.6603
Within - group (W)	332	35626.6502	107.9176	
Total	334	35971.1720		

$$F .05 (2, 332) = 3.04$$

จากตาราง 12 จะเห็นว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาคส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาโดยรวม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	4230.147	2115.073	4.093 *
Within - group (W)	332	171556.409	516.742	
Total	334	175788.556		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$F .05 (2, 332) = 3.04$$

จากตาราง 13 จะเห็นว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน คือ 17 - 20 ปี 21 - 39 ปี และ 40 - 60 ปี มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า กลุ่มตัวอย่างใดมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 14 เปรียบเทียบปัญหาโดยส่วนรวม ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่

อายุ	N	$\bar{X}$	S^2	t
17 - 20 ปี	139	156.1007	567.7579	2.8246*
21 - 39 ปี	187	148.8182	479.2893	
21 - 39 ปี	187	148.8182	479.2893	0.4610
40 - 60 ปี	9	152.3333	507.50	
17 - 20 ปี	139	156.1007	567.7579	0.4900
40 - 60 ปี	9	152.3333	507.50	

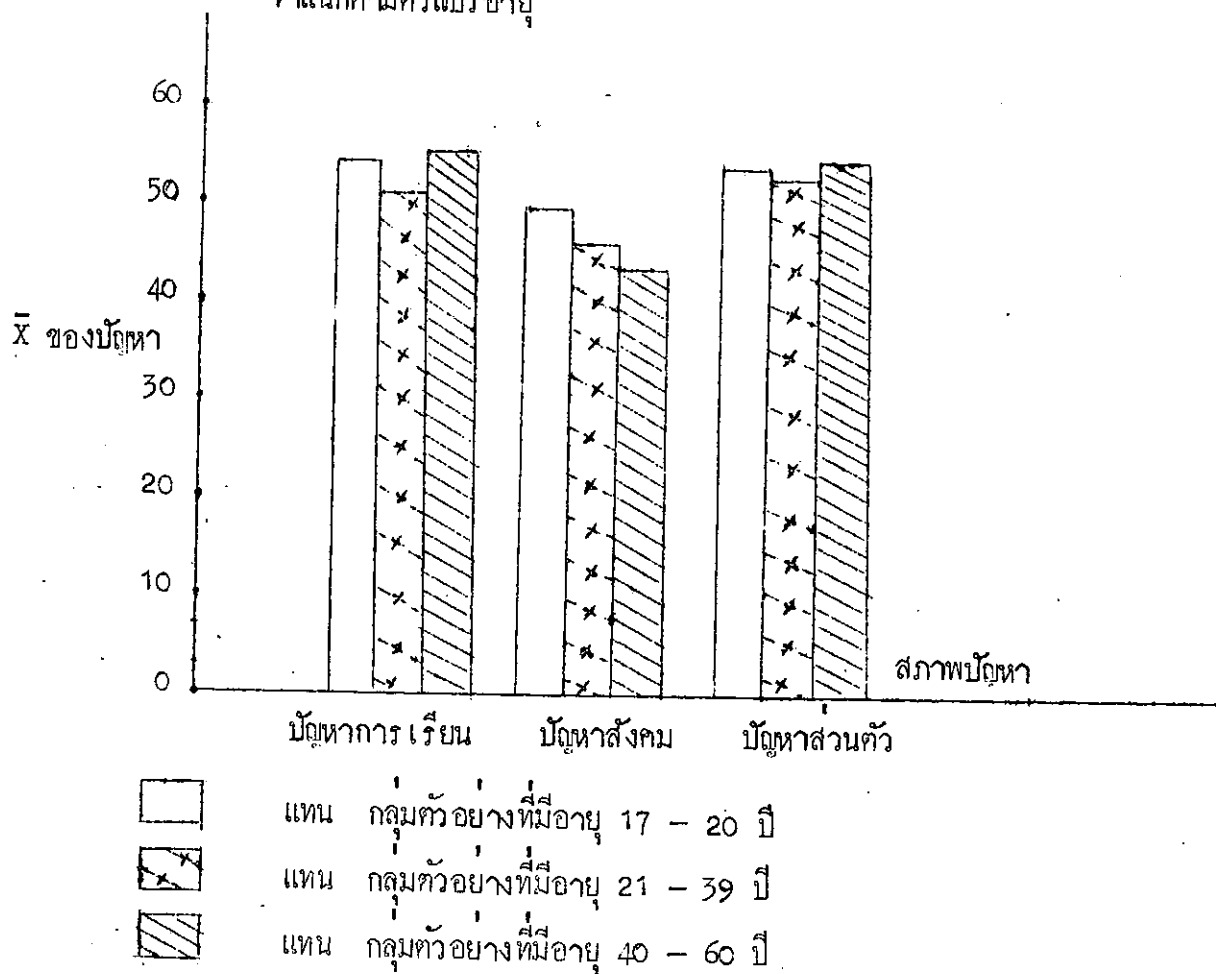
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t .05 = 1.96

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี มีปัญหาโดยส่วนรวมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาโดยส่วนรวม มากกว่านักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี มีปัญหาโดยส่วนรวมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อแสดงให้เห็นถึงปริมาณปัญหาของนักเรียนที่มีอายุต่างกันเด่นชัดขึ้น จึงแสดงเป็น

แผนภาพ 2

ภาพ 2 แสดงปริมาณปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามตัวแปรอายุ

จากภาพ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี และ 40 - 60 ปี มีปัญหาการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคม ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี มีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาการเรียนและปัญหาสังคม ตามลำดับ นักเรียนที่มีอายุ 40 - 60 ปี มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี และ 21 - 39 ปี แต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี มีปัญหาการเรียนและปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี ส่วนปัญหาส่วนตัว ทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาใกล้เคียงกัน

2.3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เมื่อจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	177.1004	88.5502	1.0585
Within - group (W)	332	27773.5666	83.6553	
Total	334	27950.667		

$$F .05 (2, 332) = 3.04$$

จากตาราง 15 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาด้านสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	60.3448	30.4224	0.3339
Within - group (W)	332	30247.10	91.1057	
Total	334	30307.9448		

$$F .05 (3, 332) = 3.04$$

จากตาราง 16 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	1484.7947	742.3974	7.6521**
Within - group (W)	332	32210.0653	97.0183	
Total	334	33694.86		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

F .99 (2,332) = 4.71

จากตาราง 17 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างใดมีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test เป็นสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 18 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน
เป็นรายคู่

พื้นฐานความรู้เดิม	N	$\bar{X}$	S^2	t
ระดับประถมศึกษา	116	54.3793	91.7331	1.8439
ระดับมัธยมศึกษา	200	52.2850	99.8631	
ระดับมัธยมศึกษา	200	52.2850	99.8631	3.0382**
ระดับอุดมศึกษา	19	45.00	99.3333	
ระดับประถมศึกษา	116	54.3793	91.7331	3.9366**
ระดับอุดมศึกษา	19	45.00	99.3333	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.576$

จากตาราง 18 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษามีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 19 เปรียบเทียบปัญหาโดยส่วนรวม ระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน

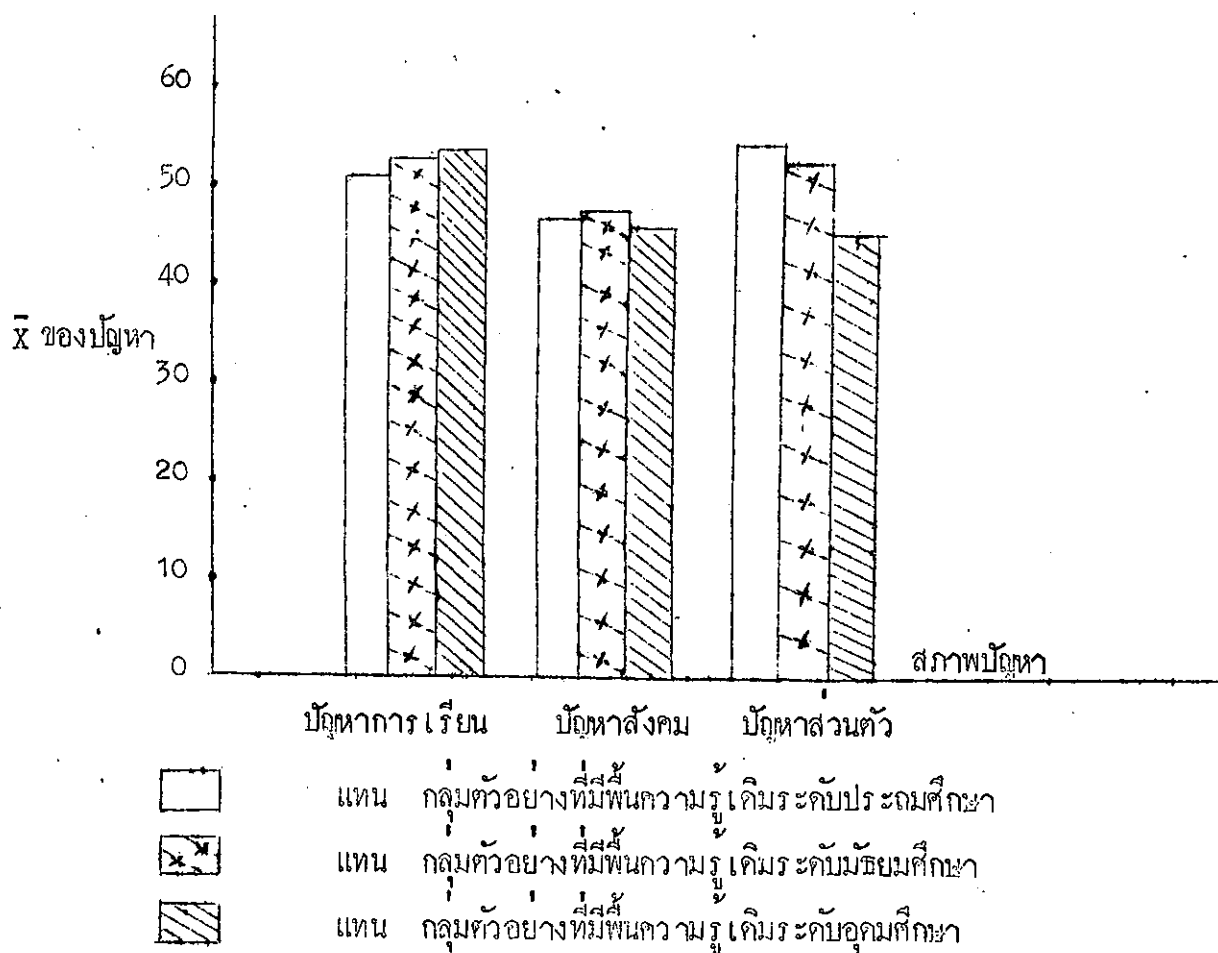
Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	1688.546	844.273	1.116
Within - group (W)	332	251146.577	756.465	
Total	334	252835.123		

$$F_{.05} (2, 332) = 3.04$$

จากตาราง 19 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกันมีปัญหาโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เพื่อแสดงให้เห็นถึงปริมาณปัญหาของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกันแต่ละชั้น จึงแสดงเป็นแผนภาพ 3

ภาพ 3 แสดงปริมาณปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เดิม

จากภาพ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา มีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม ตามลำดับ นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีปัญหาการเรียนและปัญหาส่วนตัวใกล้เคียงกัน มีปัญหาสังคมน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษา มีปัญหาการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ตามลำดับ ปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาใกล้เคียงกัน ส่วนปัญหาส่วนตัวนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษามีปัญหามากกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษาอย่างเด่นชัด

2.4 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เมื่อจำแนกตาม
การประกอบอาชีพ

ตาราง 20 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียน
ที่มีอาชีพ และนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ

หมวดปัญหา	N	$\bar{X}$	S^2	t
1. <u>หมวดปัญหาการเรียน</u>				
มีอาชีพ	165	51.6364	61.3426	1.0439
ไม่มีอาชีพ	170	52.6471	96.1942	
2. <u>หมวดปัญหาสังคม</u>				
มีอาชีพ	165	45.0121	67.6828	4.7601**
ไม่มีอาชีพ	170	49.7941	101.8568	
3. <u>หมวดปัญหาส่วนตัว</u>				
มีอาชีพ	165	50.6061	82.5817	3.4603**
ไม่มีอาชีพ	170	54.3529	114.2534	
<u>เฉลี่ย 3 หมวด</u>				
มีอาชีพ	165	147.2606	354.0109	3.7613**
ไม่มีอาชีพ	170	156.4706	654.0656	

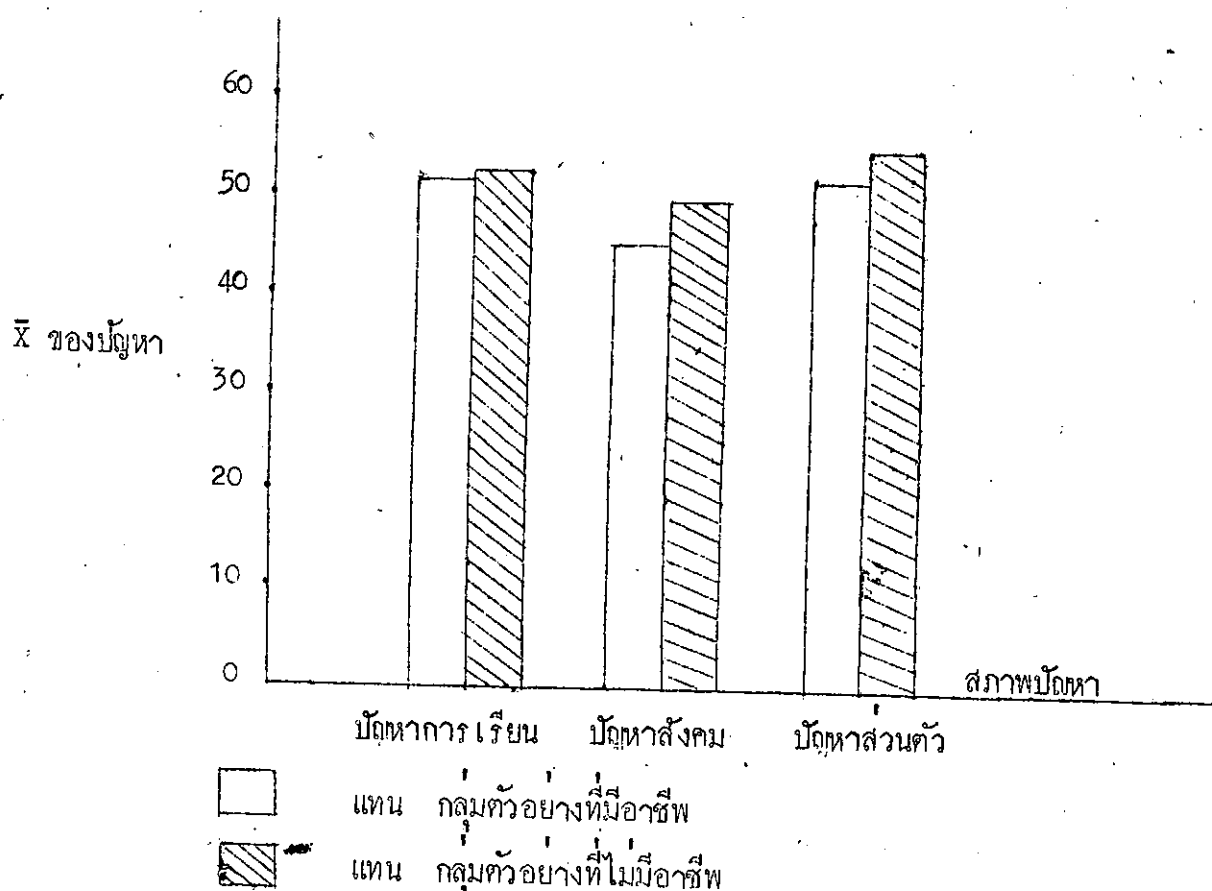
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.576$

จากตาราง 20 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ไม่มีอาชีพ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอาชีพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัว นักเรียนที่ไม่มีอาชีพ มีปัญหา
มากกว่านักเรียนที่มีอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาปัญหารวม

เฉลี่ย 3 หมวดแล้ว ปรากฏนักเรียนที่ไม่มีอาชีพมีปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้เห็นปริมาณปัญหาเด่นชัดขึ้น จึงแสดงเป็นแผนภาพ 4

ภาพ 4 แสดงปริมาณปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรการประกอบอาชีพ

จากภาพ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีอาชีพ มีปัญหาการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคม ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ มีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม ตามลำดับ ในหมวดปัญหาการเรียน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาใกล้เคียงกัน ส่วนปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว นักเรียนที่ไม่มีอาชีพ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่มีอาชีพอย่างเด่นชัด

2.5 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เมื่อจำแนก

ตามสถานภาพสมรส

ตาราง 21 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่างนักเรียน
ที่แต่งงานแล้ว กับนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน (โสด)

หมวดปัญหา	N	$\bar{X}$	S^2	t
1. <u>หมวดปัญหาการเรียน</u>				
แต่งงานแล้ว	53	49.9623	62.4601	2.1033*
โสด	282	52.5071	80.5213	
2. <u>หมวดปัญหาด้านสังคม</u>				
แต่งงานแล้ว	53	42.4906	86.8701	4.2114**
โสด	282	48.3617	85.9043	
3. <u>หมวดปัญหาส่วนตัว</u>				
แต่งงานแล้ว	53	51.0943	119.7409	9.9264**
โสด	282	52.7801	98.5351	
เฉลี่ย 3 หมวด				
แต่งงานแล้ว	53	142.8679	516.6938	3.1674**
โสด	282	153.6383	511.5484	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.96$

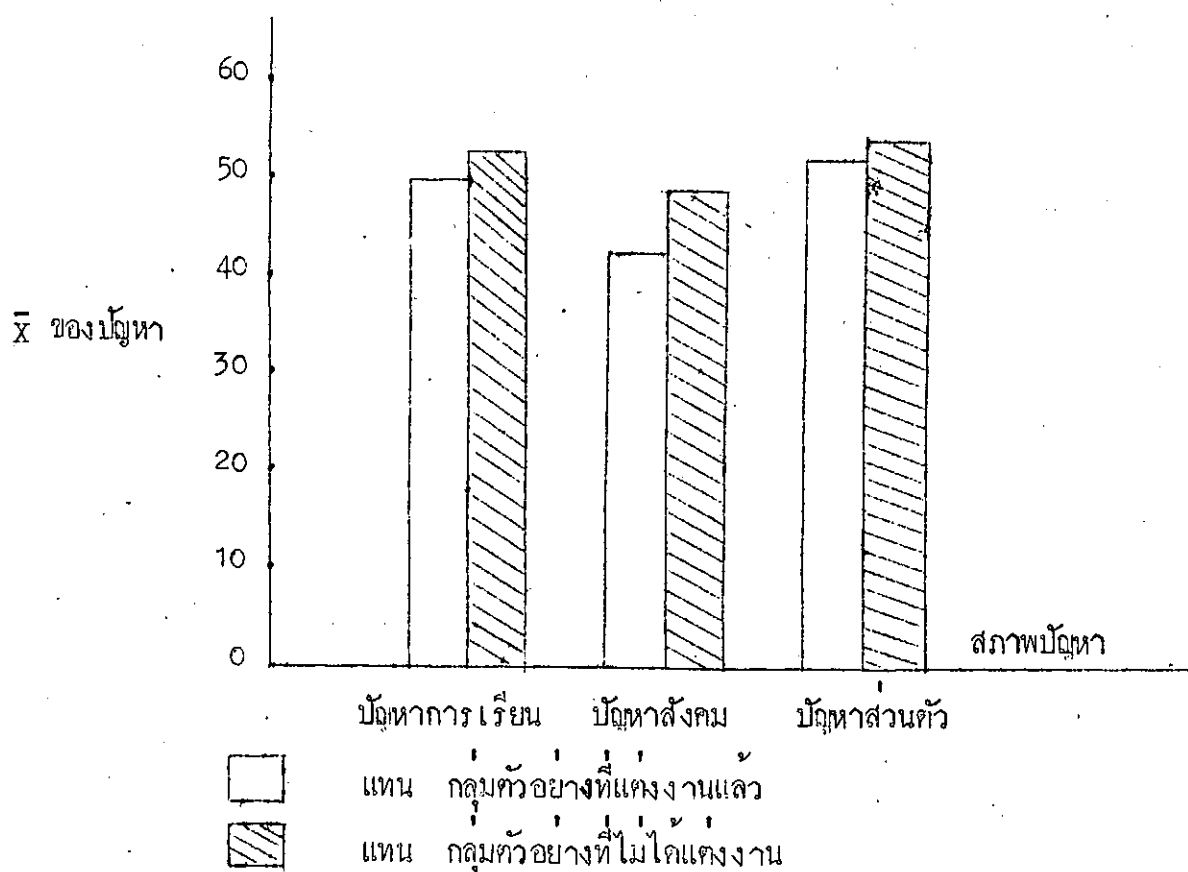
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.576$

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ไม่ได้แต่งงาน มีปัญหาทั้ง 3 หมวดมากกว่า
นักเรียนที่แต่งงานแล้ว คือ มีปัญหาการเรียนมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มีปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัวมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้เห็นปริมาณปัญหาเพิ่มขึ้น จึงแสดงเป็นแผนภาพ 5

ภาพ 5 แสดงปริมาณปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง
เมื่อจำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส

จากภาพ 5 จะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนที่แต่งงานแล้วและไม่ได้อแต่งงาน มีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา คือปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม ตามลำดับ และปัญหาแต่ละหมวด นักเรียนที่ไม่ได้อแต่งงาน มีปัญหามากกว่านักเรียนที่แต่งงานแล้ว อย่างเห็นชัด

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร ว่ามีอัตราากน้อยเพียงใด และเปรียบเทียบตามตัวแปร เพศ อายุ พื้นความรู้เดิม สถานภาพสมรส และการประกอบอาชีพว่าจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อที่จะได้ทราบแนวโน้มปัญหาทั้งสามด้านของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร อันจะทำให้ผู้เกี่ยวข้อง เข้าใจปัญหาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายแผนการฝึกอาชีพระยะสั้น ที่วางไว้ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและขยายบริการด้านการศึกษาจนกระทั่งให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติในด้านการพัฒนากำลังคน และส่งผลต่อความเจริญในคานเศรษฐกิจของประเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง โรงเรียนสารพัดช่าง รุ่น มิถุนายน - กันยายน ปีการศึกษา 2521 รอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ ของโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร 4 โรง คือ โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร โรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี และโรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง จำนวน 335 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน ซึ่งมีค่าคะแนนสูงสุด 5 คะแนน

ค่าคะแนนปานกลาง 3 คะแนน และค่าคะแนนต่ำสุด 1 คะแนน จำนวน 60 ข้อ ซึ่งผู้วิจัย
สร้างขึ้นเอง ได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9451

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับดังนี้ คือ

1. หาคะแนนเฉลี่ยประจำข้อ
2. หาค่าคะแนนประจำหมวดปัญหาตามตัวแปร เพศ อายุ พื้นความรู้เดิม

สถานภาพสมรส และการประกอบอาชีพ

3. ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1, ข้อ 4 และข้อ 5 โดยใช้ $t - test$ ข้อ 2
และข้อ 3 โดยใช้ $F - test$

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สภาพปัญหาทั่วไป พบว่านักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร
มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แยกตามหมวดปัญหาได้ดังนี้

1.1 ปัญหาการเรียน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง
2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียนตามลำดับคะแนนได้แก่ ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่
ไม่เข้าใจ เครื่องจักรไม่พอกับความต้องการ ค่าใช้จ่ายไม่พอ พื้นความรู้ไม่พอเพียง เนื้อหาวิชา
รวบรัดเกินไป วัสดุฝึกไม่พอกับความต้องการ อุปกรณ์การสอนไม่พอเพียง มีเวลาทำงานที่ครู
มอบหมายให้น้อย มีเสียงรบกวนภายนอกห้องเรียน

1.2 ปัญหาด้านสังคม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00-
2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียน เรียนตามลำดับคะแนนได้แก่ ไม่มีเพื่อนที่สนิทไว้ใจได้ใน
โรงเรียน เมื่อไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษากับบุคคลในวัยเดียวกัน รู้สึกว่าฐานะไม่ทัดเทียมเพื่อน ชอบ
ทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม รู้สึกว่าเพื่อนไม่เข้าใจตน มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลใน
บ้านอยู่เสมอ รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญในวัยเดียวกัน รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเข้มงวด

1.3 ปัญหาล้วนตัว อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ไม่ได้ออกกำลังกายเท่าที่ควร ไม่มีเงินใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ พักผ่อนไม่พอเพียง ต้องใช้จ่ายเงินอย่างกระแฉับกระฉ่าย ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเสริมธุรกิจของครอบครัว รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา กังวลใจ เรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ สิ่งแวดล้อมในบ้านไม่เหมาะกับการทำงานหรือดูหนังสือ อาศัยอยู่คนเดียว ทำให้ไม่สบายใจ

เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัญหาแต่ละหมวด จะเห็นได้ว่าปัญหาล้วนตัว เป็นปัญหาที่เด่นที่สุด ($\bar{X} = 2.7482$) รองลงมาคือปัญหาการเรียน ($\bar{X} = 2.6487$) และปัญหาสังคม ($\bar{X} = 2.4592$) ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อปัญหา 60 ข้อ 3 หมวดปัญหานั้น จะเห็นได้ว่าปัญหาที่เด่นที่สุด 12 ปัญหา คือ

1. ไม่ได้ออกกำลังกายเท่าที่ควร $\bar{X} = 3.6029$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
2. ไม่มีเงินใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ $\bar{X} = 3.4955$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
3. ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ไม่เข้าใจ $\bar{X} = 3.4417$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
4. ไม่มีเพื่อนที่สนิทไว้ใจได้ในโรงเรียน $\bar{X} = 3.1671$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
5. พักผ่อนไม่พอเพียง $\bar{X} = 3.1522$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
6. ต้องใช้จ่ายเงินอย่างกระแฉับกระฉ่าย $\bar{X} = 3.1373$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
7. ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเสริมธุรกิจของครอบครัว $\bar{X} = 3.0268$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
8. เครื่องจักรไม่พอกับความต้องการ $\bar{X} = 2.9791$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก

9. ความจำไม่ดี $\bar{X} = 2.9761$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหากลาง
10. ฟันความรู้ไม่พอเพียง $\bar{X} = 2.9641$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหากลาง
11. รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา $\bar{X} = 2.9582$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหากลาง
12. กังวลใจเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ $\bar{X} = 2.9104$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหากลาง

ปัญหาเพิ่มเติมของนักเรียน คือ

1. จำนวนนักเรียนมากเกินไป ทำให้ห้องเรียนคับแคบ
2. การถ่ายเทอากาศในห้องเรียนไม่สะดวก ทำให้ร้อนอบอ้าว
3. ครูขาดหลักจิตวิทยาในการสอน
4. รู้สึกว่าความรู้ของครูค่อนข้างล้าสมัย และความรู้ไม่พอเพียง
5. ครูไม่ตรงต่อเวลา
6. ต้องการให้โรงเรียนมีอุปกรณ์การสอน เครื่องจักร และวัสดุฝึก ที่ทันสมัยกว่านี้
7. เครื่องมือชำรุด ขาดการซ่อมแซม
8. ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาในการเรียนให้มากขึ้น
9. ต้องการให้เลื่อนเวลาในการเรียนรอบค่ำ เป็นเริ่มจาก 18.00 น.
10. ต้องการความสนใจจากครู และเพื่อนนักเรียน
11. ต้องการให้ครูทบทวนนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือแบ่งกลุ่มสอนตามพื้นฐานของนักเรียน
12. ต้องการให้สอนภาคปฏิบัติเพิ่มขึ้น
13. อยากให้มีการทดสอบเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในวิชาที่เรียน 2 อาทิตย์ต่อครั้ง หรืออาทิตย์ละครั้ง ตามความเหมาะสม
14. อยากให้มีการส่งเสริมให้นักเรียนที่สำเร็จแล้ว สามารถศึกษาต่อในวิชาชีพชั้นสูงต่อไปได้อีก

15. ไม่เห็นด้วยกับการที่จะเปลี่ยนไปรับเฉพาะ ผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3
16. ต้องการให้ทางโรงเรียนส่งเสริมการออกกำลังกายบาง
17. อยากให้ทางโรงเรียนคิดตั้งศูนย์ฯ ึงความคิดเห็นของนักเรียน
18. เมื่อสำเร็จแล้วเกรงจะไม่มีการทำ

2. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า

- 2.1 นักเรียนชายมีปัญหการเรียนรู้มากที่สุด และปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 2.2 นักเรียนหญิงมีปัญหาล้วนตัวมากที่สุด และปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 2.3 นักเรียนชายมีปัญหการเรียนรู้มากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัญหาสังคมและปัญหาล้วนตัวไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน พบว่า

- 3.1 นักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี และ 40 - 60 ปี มีปัญหการเรียนรู้มากที่สุด และปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 3.2 นักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี มีปัญหาล้วนตัวมากที่สุด และปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 3.3 นักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี มีปัญหการเรียนรู้ และปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัญหาล้วนตัวทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน พบว่า

- 4.1 นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมประถมศึกษา มีปัญหาล้วนตัวมากที่สุด ปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 4.2 นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีปัญหการเรียนรู้มากที่สุด ปัญหาสังคมน้อยที่สุด
- 4.3 นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมอุดมศึกษา มีปัญหการเรียนรู้มากที่สุด ปัญหาล้วนตัวน้อยที่สุด

4.4 นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ เติบโตระดับอุดมศึกษามีปัญหาส่วนตัวน้อยกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ เติบโตระดับประถมศึกษา และมีวัยศึกษายาวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ปัญหาการเรียนและปัญหาสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่แต่งงานแล้วกับนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน
พบว่า

5.1 นักเรียนที่แต่งงานแล้วและนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงานมีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด และปัญหาสังคมน้อยที่สุด

5.2 นักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงานมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่แต่งงานแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

6. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีอาชีพกับนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ พบว่า

6.1 นักเรียนที่มีอาชีพมีปัญหาการเรียนมากที่สุด ปัญหาสังคมน้อยที่สุด

6.2 นักเรียนที่ไม่มีอาชีพมีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด ปัญหาสังคมน้อยที่สุด

6.3 นักเรียนที่ไม่มีอาชีพมีปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ปัญหาการเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อ และคะแนนเฉลี่ยรวมของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว พบว่านักเรียนโรงเรียนสารพิกขาง ใน กรุงเทพมหานคร มีปัญหาทั้ง 3 ด้านอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ปัญหาที่เด่นที่สุดคือ ปัญหาส่วนตัว รองลงมาคือปัญหาการเรียน และปัญหาสังคมตามลำดับ นับว่าสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รายได้ของประชากรไม่เพียงพอจากรายจ่าย เพราะสินค้าแต่ละชนิดมีราคาสูงขึ้นอย่างมาก ประชากรต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย เป็นคนว่าสุขภาพไม่ดีเพราะขาดการบำรุงรักษา เพราะต้องใช้เวลานานในการหารายได้เพื่อช่วยเศรษฐกิจของ

ครอบครัว ที่อยู่อาศัยแคบ โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ประชากรทั่วทุกภาคหลั่งไหลเข้ามา
หางานทำ ทำให้สภาพแออัด ที่อยู่อาศัยไม่ถูกสุขลักษณะ เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมส่งผล
ทำให้เกิดปัญหาทางการเรียน และสังคมตามมาด้วย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสภาพปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

สมมุติฐานที่ 1 กล่าวว่า นักเรียนชายมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
แตกต่างจากนักเรียนหญิง

ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชายมีปัญหาการเรียนแตกต่างจากนักเรียนหญิง
โดยนักเรียนชายมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนหญิง แต่ปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน
นับว่าเป็นการสอดคล้องกับสมมุติฐานในคาบปัญหาการเรียนเพียงด้านเดียว และเป็นการคัดค้านผล
การวิจัยของ สมใจ ทิมพงษ์ (สมใจ 2512 : 48 - 50) ที่ว่านิสิตชายมีปัญหาในเรื่อง
การเงิน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ศาสนา และศีลธรรม มากกว่านิสิตหญิง ที่เป็นเช่นนี้อาจ
จะเป็นเพราะสภาพสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป หญิงมีสิทธิเท่าเทียมชาย มีโอกาสในการ
สมาคมและเที่ยวเตร่หาความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ต้องรับผิดชอบภาวะ
เศรษฐกิจของครอบครัวเช่นเดียวกับชาย ดังนั้นไม่ว่าหญิงหรือชายจึงประสบปัญหาสังคม และ
ส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาทั้งสามด้านต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 - 20 ปี (วัยรุ่นตอนปลาย) มีปัญหาการเรียน
และปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 39 ปี (วัยผู้ใหญ่ตอนต้น) แต่ปัญหาส่วนตัวทั้ง
3 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานี้ สนับสนุนการศึกษาก่อนหน้านี้ของ เฮิร์ลล็อก
(Hurlock, 1959 : 328) ซึ่งกล่าวว่า เด็กวัยรุ่นตอนปลาย มีปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปเหมือน
เด็กวัยรุ่นตอนต้น (วัยรุ่นตอนต้นเป็นวัยที่มีปัญหามากทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ใน
ระยะนี้วัยรุ่นทั้งหญิงและชาย มักจะเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ปรับตัวเข้ากับสังคมรอบ ๆ
ตนเองได้ยาก เช่นการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ เป็นต้น) เฮิร์ลล็อก เน้นว่า ปัญหาที่รุนแรง
ที่สุดในระยะวัยรุ่นตอนปลาย คือปัญหาเกี่ยวกับสังคม และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกันนั้น ผู้วิจัย
เข้าใจว่าเป็นเพราะนักเรียนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด อายุเท่าไรก็ตาม คงจะได้รับความกระทบ
กระเทือนทางเศรษฐกิจเช่นกันหมด ขณะที่ประเทศตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นักเรียนทั้ง
3 กลุ่มจึงประสบกับปัญหาส่วนตัว ซึ่งประกอบควาปัญหาการเงิน ปัญหาสุขภาพ และปัญหาเกี่ยว
กับที่อยู่อาศัยใกล้เคียงกัน

ส่วนปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม ซึ่งพบความแตกต่างเพียงคู่เดียว คือระหว่างกลุ่ม
ที่มีอายุ 17 - 20 ปี (วัยรุ่นตอนปลาย) กับกลุ่มที่มีอายุ 21 - 39 ปี (วัยผู้ใหญ่ตอนต้น) แต่ไม่พบ
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีอายุ 40 - 60 ปี (วัยกลางคน) กับอีก 2 กลุ่ม อาจเป็นเพราะ
จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มนี้น้อย คือ มีเพียง 9 คน ทางจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างของอีก
2 กลุ่มมาก จึงไม่พบความแตกต่างทางสถิติ แม้จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่างก็มาก

สมมุติฐานที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน
ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษามีปัญหาส่วนตัว น้อยกว่า
นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ปัญหาการเรียนและปัญหาสังคม
ทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตามความคาดหมายของผู้วิจัย คาดว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา
น่าจะมีปัญหาการเรียนและปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนอีก 2 กลุ่ม แต่ผลปรากฏไม่เป็นไปตาม
คาดหมาย อาจจะเป็นเพราะความสามารถในการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบ เขามีผลต่อการ
ตอบแบบสอบถาม เพราะเท่าที่ผู้วิจัยสังเกตการตอบแบบสอบถามของนักเรียนผู้ที่มีพื้นฐานความรู้เดิม
ต่ำจะต้องใช้ความพยายามในการทำแบบสอบถามมากกว่าอีก 2 กลุ่ม เพราะความสามารถในการ
อ่านน้อย ดังนั้นอาจทำให้เลือกตอบในมาตราส่วนประมาณค่าได้ไม่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับอุดมศึกษามีปัญหาส่วนตัว น้อยกว่า
นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นไปตามความคาดหมายของผู้วิจัย
เพราะผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ในระดับสูงย่อมมีรายได้จากการประกอบอาชีพที่ดีกว่าอีก 2 กลุ่ม ความเป็นอยู่
สุขภาพอนามัย ตลอดจนที่อยู่อาศัยย่อมดีกว่า จึงมีปัญหาในด้านนี้น้อยที่สุด และน้อยกว่านักเรียน
ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

สมมุติฐานที่ 4 กล่าวว่า นักเรียนที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างจากนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างจากนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน โดยนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงานมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่แต่งงานแล้ว หมายความว่าสอดคล้องกับสมมุติฐาน และสนับสนุนผลการวิจัยของ คอลลินส์ (Collins. 1976:4859-A) ที่พบว่า นักศึกษาที่ยังไม่ได้แต่งงานมีปัญหาากกว่านักศึกษาที่แต่งงานแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แตกต่างผลการวิจัยของ แฮร์รี่ (Harry. 1960 : 1126) ซึ่งพบว่า นิสิตที่แต่งงานแล้ว มีปัญหาการเงิน ที่อยู่อาศัย และอาชีพ มากกว่านิสิตที่ยังไม่ได้แต่งงาน

สมมุติฐานที่ 5 กล่าวว่า นักเรียนที่มีอาชีพ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ

ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่มีอาชีพและนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ มีปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ไม่มีอาชีพมีปัญหาทั้ง 2 ด้านทั้งกล่าว มากกว่านักเรียนที่มีอาชีพ แต่ปัญหาการเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน หมายความว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานในด้านที่เกี่ยวกับปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว แต่ด้านปัญหาการเรียนไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน อาจจะเพราะว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีจุดหมายในการเรียนใกล้เคียงกัน คือกลุ่มที่ไม่มีอาชีพมีจุดหมายที่จะหาความรู้ ความชำนาญในภาคที่สุ่กหาที่จะทำได้ เพื่อนำไปประกอบอาชีพต่อไป ส่วนกลุ่มที่มีอาชีพก็มุ่งที่จะหาความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปปรับปรุงหน้าที่การงานให้ดีขึ้น หรือหารวยได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ดังนั้นทั้ง 2 กลุ่มทางใจความพยายามเพื่อการประกอบรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายตามที่ตนต้องการ ปัญหาในคานนี้จึงไม่แตกต่างกัน

ส่วนปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัว ย่อมแตกต่างกันตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เพราะนักเรียนที่มีอาชีพมักจะมีความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอิสระ มีความสำคัญต่อครอบครัวมากขึ้น ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ไม่มีอาชีพ ทั้งยังมีการปรับตัวทางสังคมที่ต่ำกว่า เพราะผู้ที่ไม่มีอาชีพคงพบปะ และติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ ในหน้าที่การงานอยู่เป็นประจำ การปรับตัวจึงดีกว่าผู้ที่ไม่มีอาชีพ และนอกจากนี้ผู้ที่ไม่มีอาชีพสามารถที่จะใช้จ่ายเงิน ในการพักผ่อนหย่อนใจและเรื่องที่อยู่อาศัย ได้น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีอาชีพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

1. ผู้บริหารการศึกษา ครูแนะแนว และครูผู้สอน ควรส่งเสริมการปกครองและการสอนนักเรียน โดยอาศัยหลักจิตวิทยา ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน เข้าใจปัญหาของนักเรียน เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ
2. แผนการแนะแนวในโรงเรียน ควรเปิดบริการ การให้คำปรึกษา (Counseling Service) นอกเหนือจากบริการช่วยเหลือจกงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือให้สามารถแก้ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัวด้วยตนเองได้
3. กรมอาชีวศึกษาควรจัดอบรมความรู้ แก่ครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ และสนับสนุนให้มีความกระตือรือร้นในการศึกษาต่อ เพื่อเป็นการส่งเสริมการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ควรจัดหาอุปกรณ์การสอน เครื่องจักร และวัสดุฝึก ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน จะทำให้ฝึกอบรมได้ผลดียิ่งขึ้น
5. หาทางปรับปรุงสภาพห้องเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น
6. จัดและส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายขึ้นในโรงเรียน
7. ควรจัดให้มีการติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จไปแล้ว เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการว่ามีอะไรบ้าง เพื่อจะเป็นประโยชน์นำมาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการเปิดสาขาวิชาต่าง ๆ ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานครกับภาคอื่น ๆ
2. ควรศึกษาปัญหาคำอื่น ๆ กับนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ เป็นต้น
3. ควรใช้วิธีสัมภาษณ์ประกอบกับการใช้แบบสอบถาม เพราะนักเรียนมีพื้นความรู้แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ๑ กุศยา แสงเคซ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดชัยภูมิ
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 57 หน้า
พิมพ์ดีด
- นิภา พงศ์วิรัตน์ การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 60 หน้า พิมพ์ดีด
- ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และ
ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลปีที 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล กับ
โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพ - ชนบุรี ปริญญาโท
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 76 หน้า พิมพ์ดีด
- นางพรรณ นิตทรานนท์ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม
ปี พ.ศ. 2510 ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 117 หน้า พิมพ์ดีด
- พร้อม พาณิชยภักดิ์ "นโยบายและปัญหาในการพัฒนากำลังคน" ในประมวลบทความเกี่ยวกับ
การมัธยมศึกษา หน้า 83 - 206 กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2507.
- มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูอุดรธานี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2508, 87 หน้า พิมพ์ดีด

/ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ การเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิต
ในกรุงเทพมหานคร ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2518, 64 หน้า พิมพ์ดีด

วางแผนประชากรและกำลังคน, กอง "การพัฒนากำลังคน" เศรษฐกิจและสังคม
13(3) : 32 - 42, พฤษภาคม - มิถุนายน 2519

/สมใจ ทิดพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการ-
ศึกษาชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง กับส่วนภูมิภาค ปริญญาพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 94 หน้า พิมพ์ดีด

/สมบัติ โขษิทธิธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา
2505 ปริญญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 158 หน้า
พิมพ์ดีด

/สมศักดิ์ ประจักษ์เนย์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี ปริญญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2506, 136 หน้า พิมพ์ดีด

(สุรางค์ ไคว่ตระกูล การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2504, 19 หน้า (โรเนียว).

อาชีวศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ หลักการโรงเรียนสารพัดช่าง 2514, 19 หน้า

Carr, James Francis. "The Problem Area of a Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by The Mooney Problem Checklist," Thesis Abstract Series. V.7, p. 93 - 97, School of Education, Indiana University, India, 1956.

- Collins, Paul Leon. "Self-Perceived Problems of International Students Attending Haward University," Dissertation Abstracts International. 33 : 4859, April, 1976.
- /Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurements Theory of Generalizability for Score and Profiles. New York Wiley, 1972, 410 p.
- Hary, Ormsby L. "A Study of the Student Personnel Services at Michigan College of Mining and Technology," Dissertation Abstracts. 21 : 1126, November, 1960.
- Hood, Gary Kyle. "An Analysis of College Student Problems as Indicated on The Mooney Problems Check List," Dissertation Abstracts International. 33 : 130 - A June, 1974.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. New York, McGraw-Hill, 1959. 645 p.
- Jone, Worth R. "A Study of the Affective Tolerance and the Typical Problems of Married and Unmarried Undergraduate College Students," Thesis Abstract Series. V.7, p. 187 - 191, School of Education, Indiana University, Indiana, 1956.
- Sudchai Laosunthara. A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and a Girl Secondary Schools in Bangkok, Thailand. Master's Thesis. The Ohio State University, 1951, 67 p. Typed.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education. p. 56 - 58, Boston, Houghton Mifflin, Co., 1956.
- /Lynch, Lillie Riddick. "A Comparison of the Health and College Adjustment Problems of Jersey City State College Freshmen Resident and Non-resident Woman Students," Dissertation Abstracts International. 33 : 499-A, August, 1972.
- /Mc Nemar, Avinn. Psychological Statistics. p. 16, 109, New York, John Wiley and Sons, Inc., 1955.
- /Nenyod, Boomnee. "An analysis of Problems Perceives by Foreign Students enrolled in State Colleges and University in the State of Texas," Dissertation Abstracts International. 33 : 5091 - 5092 A, August, 1975.
- ★ /Nutt, Monna La Velle. "Analysis of Student and Teacher Recording of Adolescent Problems," Dissertation Abstracts International. 33 : 650 - A, August, 1972.

* / Phelps, Neal Robert. "Teacher and Student Perception of Problems of Adolescents in A Rural Kansas School District," Dissertation Abstracts International. 33 : 3303-4, January, 1973.

* / Sena, Paul A. "Problem of Consistent Over-, Under-, and Normal - Achieving College Student as Identified by the Mooney Problem Check List, The Journal of Educational Research. 59 : 351-355, April, 1966.

Shertzer Bruce and Peters, Herman J., Guidance Techniques for Individual Appraisal and Development. New York, The Macmillan Company, 1965. 390 p.

Travers, Robert M.H. Educational Measurement. New York, The Macmillan Company, 1975. 420 p.

Walpole Ronald E. Introduction to Statistics. New York, The Mac Millan Company, 1972. 365 p.

Winer, B.J. Statistical Principle in Experimental Design. New York, Mc Graw-Hill Book Company, Inc., 1962. 692 p.

ภาคผนวก ก.

ตารางความรู้จำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเวียน สังกม และสวนแก้ว

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
	ปัญหาการเรียน		ปัญหาสังคม		ปัญหาส่วนตัว
1	3.9166	1	2.0833	1	2.9411
2	2.4347	2	5.3931	2	4.3529
3	2.0769	3	2.7692	3	3.5384
4	2.0566	4	5.9259	4	4.00
5	2.0423	5	3.4375	5	5.7083
6	2.2692	6	2.5453	6	5.0322
7	4.1600	7	2.4285	7	4.1428
8	5.00	8	4.25	8	5.0666
9	2.1076	9	2.80	9	4.1379
10	2.4761	10	2.0909	10	5.44
11	2.1755	11	3.2258	11	7.4687
12	4.6521	12	3.0833	12	2.5263
13	4.4615	13	3.00	13	2.0567
14	2.1666	14	3.4482	14	3.4193
15	3.20	15	4.6153	15	4.8333
16	3.8611	16	2.1935	16	5.7142
17	6.00	17	2.2068	17	2.0578
18	4.20	18	2.4666	18	4.5937
19	4.00	19	3.625	19	5.2187
20	2.2344	20	3.2592	20	2.50

t . 05 = 1.960

t . 01 = 2.576

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามปัญหาการเวียน สักคม และส่วนตัว

แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน

แบบสอบถามที่นักเรียนจะทำต่อไปนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนเอง
ทุกยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบที่ผิด หรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีปัญหาแตกต่างกัน ผลที่ได้จากการ
ตอบคำถามนี้ จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ครูแนะแนว และผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้หาทาง
พยายามปรับปรุง และหาทางช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ๆ ที่นักเรียนประสบอยู่ ดังนั้นจึงใคร่
ขอความร่วมมือจากนักเรียน ในการตอบแบบสอบถามนี้ ตามที่นักเรียนเห็นว่าจริง โดยไม่ต้อง
ลงชื่อตอบ

กรรณิการ์ พินศิริกุล

นิสิตปริญญาโท

ภาควิชาแนะแนวการศึกษา และจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ให้นักเรียนเติมข้อความในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ตามสภาพจริง ๆ ของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นข้อความที่กล่าวถึงปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ขอให้นักเรียนอ่านข้อความด้วยความรอบคอบ แล้วพิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด ถ้านักเรียนมีความคิดเห็นเช่นใด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. รู้สึกว่าฐานะหักเหี่ยมเพื่อน

2. วิถีการดำรงชีวิตต่าง ๆ อยู่เสมอ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	✓			
			✓	

ตอนที่ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียน

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นจริง

เพศ _____

อายุ _____

จบการศึกษชั้น _____

☐ แต่งงานแล้ว

☐ ทำงาน

☐ โสด

☐ ไม่ได้ทำงาน

ตอนที่ 2

ปัญหาการเรียน

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป					
2. เนื้อหาวิชายากเกินไป					
3. พ้นความรู้พอเพียง					
4. วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
5. คิดว่าสิ่งที่เรียนนำไปประกอบอาชีพได้ผล					
6. สภาพห้องเรียนเหมาะสม					
7. มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน					
8. มีสมาธิในการเรียน					
9. มีความรอบคอบในการทำงาน					
10. ความจำ					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. กล้าถามครูในสิ่งที่ไม่เข้าใจ					
12. รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน					
13. เรียนช้าไม่ทันเพื่อน					
14. มีเวลาทำงานที่ครูมอบหมายให้					
15. วัสดุฝึกของโรงเรียนพอกับความต้องการ ของนักเรียน					
16. เครื่องจักรพอกับความต้องการ					
17. อุปกรณ์การสอนมีพอเพียง					
18. ครูสอนเร็วทำให้เรียนไม่ทัน					
19. ครูอธิบายเข้าใจ					
20. ครูสอนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของนักเรียน					

ปัญหาสังคม

1. มีโอกาสรู้จักครูและเพื่อนนักเรียน					
2. ครูสนใจนักเรียน					
3. ครูใช้กิริยาวาจาสุภาพกับนักเรียน					
4. ครูเข้าใจความรู้สึกของนักเรียน					
5. ครูโกรธโดยไม่มีเหตุผล					
6. ครูให้ความสนใจนักเรียนทางเพศเกินไป					
7. มีเพื่อนสนิทไว้วางใจได้ในโรงเรียน					
8. รู้สึกว่าฐานะหักเหียบเพื่อน					
9. ได้รับความดูหมิ่นจากเพื่อน					
10. รู้สึกว่าเพื่อนเข้าใจตน					

		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	รู้สึกว่าเขาหงท้อยู่ในกลุ่มเพื่อน					
12.	รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนคาง เพศ					
13.	ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม					
14.	รู้สึกว่าพ่อแม่ปกครองเข้มงวด					
15.	รู้สึกว่าชีวิตในบ้านมีความสุข					
16.	มีความเห็นตรงกับบุคคลในบ้าน					
17.	รู้สึกว่าตนมีความสำคัญในบ้าน					
18.	มีอิสระในการตัดสินใจ					
19.	เมื่อไม่สบายใจมักจะปรึกษากับบุคคลในบ้าน					
20.	รู้สึกว่าพ่อแม่ปกครองปล่อยปละละเลย					
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>						
1.	เหนื่อยง่าย อ่อนเพลียเป็นประจำ					
2.	มีปัญหาเกี่ยวกับรูปร่างและสัดส่วนของร่างกาย					
3.	พักผ่อนพอเพียง					
4.	ออกกำลังกายเป็นประจำ					
5.	รับประทานอาหารเป็นเวลา					
6.	กังวลใจเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ					
7.	กลัวต่ออุปสรรคและสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน					
8.	ที่อยู่อาศัยคับแคบ					
9.	การเดินทางไปมาโรงเรียนสะดวก					
10.	สิ่งแวดล้อมในบ้านเหมาะกับการทูลหนังสือ					
	หรือทำงาน					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. อาศัยผู้น้อยทำให้ไม่สบายใจ					
12. อาศัยอยู่ลำพังทำให้เหงาเหว					
13. ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเหลือเศรษฐกิจของครอบครัว					
14. สิ่งแวดล้อมรอบบ้านดี					
15. อับอายเรื่องที่อยู่อาศัย					
16. ต้องใช้จ่ายเงินอย่างกระเพิ่มกระแหม					
17. สภาพบ้านถูกสุขลักษณะ					
18. มีหนี้สิน					
19. เพื่อนฝูงดูหมิ่นเพราะไม่มีเงินใช้จ่ายพอ					
20. มีเงินใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ					

ปัญหาเพิ่มเติม

นักเรียนมีปัญหาอื่นใด ที่นอกเหนือจากปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น โปรดเขียนลงในที่ว่างต่อไปนี้ ปัญหาของนักเรียนอาจมีช่องทางจะช่วยแก้ไขได้
